

วารสารสมาคมครุศาสตร์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม—กันยายน พ.ศ. 2522

BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE
DES
PROFESSEURS DE FRANÇAIS

2e ANNÉE No. 3 JUILLET-SEPTEMBRE 1979

ทะเบียนเลขที่ 6207/2512

ให้บริการ ตาม
ปกเมือง ที่เดลีก
ยังก์ เส้นก้า ป่าต
กาลังเนื้อ ตอนพิษ
แมลงกัดทุกอย่าง

บริบูรณ์ยาแก้ไข้

บริษัท บริบูรณ์โอลิมปิก จำกัด

ถนนเพื่อนคร
กรุงเทพฯ
โทร. 213456
210381

พิมพ์ที่ บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพาณิช จำกัด 31/1-32/2 ถนนมหาไชย กรุงเทพ 2
นายเริงชัย จงพิพัฒนสุข ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2212224, 2224772, 2222788

วารสารสมาคมครุภำพฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย BULLETIN DE L' A.T.P.F

ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม—กันยายน 2522

เจ้าของ :

สมาคมครุภำพฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียน
การสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศศศึกษา

2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก

ที่ปรึกษา :

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร

นางลัดดา วงศ์สายัณห์

นางสิทธา พินิจวุฒิ

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้แปล :

นางธิดา บุญธรรม

กองบรรณาธิการ :

นางจงกล สุภเวชย์

นางพยอม ธรรมบุตร

นางสาวประวานี นวินทร์กรุง ณ อยุธยา

นางสาวอุรัสจา พชร์ชลากุล

นางสาวอรวรรณี ปานสวัสดิ์

นางสาวประภา งานไพรโจน

นางสาวลาวัลย์ ชัยเรืองเอม

นางสาวพิมพา ฐานิสธรณ์

สำนักงานวารสาร :

31/28 หมู่บ้านอรรถกฤต 1 ซอย 4 อารี-

สัมพันธ์ 4 ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4

สมาคมของสมาคม ๆ ปีละ 4 ฉบับ (ครึ่ง)

สมาชิกวารสาร ๆ ปีละ 4 ฉบับ : 30 บาท
(รวมค่าส่ง)

สั่งซ้ายธนาคารดิหรือเข้าไปรยณ์ในนาม

นางธิดา บุญธรรม

สารบัญ

หน้า

Lettre de la Présidente de l'Association 2

Quel français enseigner en Thailande ? 4

Du bon et de mauvais usage 6

Entretien avec M. Jean M. Soulier 8

เรียนฝรั่งเศสจากเพลง 19

Scolaire et Périscolaire 25

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2522 29

บัญหาการพัฒนาการเรียนภาษาฝรั่งเศส 41

ข่าวจากสมาคมฯ ศกฟท. กากอไก้ 45

ผู้บรรยาย หรือสังสนธิ 50

คาดหมายถึงการดี 52

ท่าน大臣—สมาคมทดลอง 54

Structure Sociale des Villgeois thaïs 57

ข่าวจากสมาคมครุฯ 58

ฝรั่งเศสชูบซิบ 61

บรรณาธิการແດລງ 64

ปก : นาย ชาญพันธ์ อะอุ่มงาม
คณะมัณฑะศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

● ทัศนะได ๆ ที่แสดงออกในข้อเขียน ใน
วารสาร ส.ค.ฟ.ท. นี้ เป็นของผู้เขียน มิ
ใช่เป็นของกองบรรณาธิการ และของ
สมาคมครุภำพฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ●

LETTER DE LA PRESIDENTE DE L'ASSOCIATION

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมท่านมีคณะกรรมการบริหารใหม่แล้ว ซึ่งประกอบด้วยกรรมการ 21 คนเพื่อนกับคณะกรรมการชุดที่หนึ่ง ถึงแม้ว่าได้มีการแก้ไขบังคับของสมาคมฯ ในวันประชุมใหญ่ประจำปี 2522 ให้คณะกรรมการสามารถประกอบด้วยกรรมการเพียง 14 คน เพื่อให้มีการคล่องตัวในการเรียกประชุมหรือในการประชุมเอง กรรมการ 14 คนที่ท่านได้เลือกเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม กองกล่าวจะว้าเหว่จึงเลือกสมาชิกเข้ามาเต็มจำนวนคืออีก 7 คน ถึงอย่างไรคณะกรรมการชุดนี้มีข้อด้อยอย่างหนึ่ง คือประกอบด้วยกรรมการใหม่ 9 คน ซึ่งหวังว่าจะทำให้การดำเนินงานและกิจกรรมของสมาคมต่างกว่าจากเดิม

คณะกรรมการบริหารชุดที่สองนี้ได้ประชุมมาแล้ว 3 ครั้งแล้วได้วางนโยบายดังต่อไปนี้

งานสืบเนื่องจากคณะกรรมการบริหารชุดที่หนึ่ง

1. ท่องนุกระมการที่ได้หมายไว้พร้อมกับคณะกรรมการชุดที่หนึ่ง

- คณะกรรมการสถาบันสาขาวิชาศิลปศาสตร์
- คณะกรรมการสถาบันสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- คณะกรรมการวารสารสารสมาคม
- คณะกรรมการวารสารวิชาการ
- คณะกรรมการรวมวิทยานิพนธ์

2. ทั้งกลุ่มทำงานคงที่เคลื่อนมา ขอให้ผู้สนใจติดต่อกับประธานโดยตรง

- กลุ่มการอบรมครู ซึ่งมีนางลักษณ์ วงศ์สายัณห์ เป็นประธาน
- กลุ่มภาษาฝรั่งเศสเฉพาะต้น ซึ่งมีนางวงจันทร์ พนัยนิติศาสตร์ เป็นประธาน

กิจกรรมที่จะจัดขึ้น

- กิจกรรมเพื่อสมาชิกภาคใต้ ซึ่งจะมีที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาลัยเขตเทคนิคภาคใต้ สงขลา วันที่ 14 กรกฎาคม 2522 ในหัวข้อ “Une Journée à Paris” ซึ่งจะเป็นงานสำหรับครูและนักเรียนแบบงาน “14 Juillet” หรือ “Noël et Nouvel An” ซึ่งเราเตรียมจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ
- กิจกรรมเพื่อสมาชิกและครู นักเรียน ในหัวข้อ “L'Enfant” เพื่อให้สอดคล้องกับปีเด็กสาว งานนี้จะจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2522

ขณะนี้งานสำคัญของคณะกรรมการคืองานจัดสรรทุนต่าง ๆ ชั้นสถานทุตฟรังเศสและสถานทุเบลเยี่ยมได้ติดต่อกับสมาคมฯ โดยตรง เวลาไม่ทันอยู่ 5 ชนิด ท่านคงได้สังเกตว่าหมู่นี้มี Feuilles d'information มาถึงท่านบ่อย ๆ เป็นวิธีเดียวที่เราจะติดต่อกับสมาชิกทุกคนให้อ่านเร็วที่สุด เพราะว่าบางครั้งเวลาจำกัดมาก สำหรับทุนหนึ่งเราได้รับแจ้งเรื่องทันเดือนและเจ้าของทุนขอให้เราแจ้งนามผู้สมัครไปให้ปลายเดือนพร้อมกับให้เราคัดเลือกให้ด้วย การจัดสรรของเรายังบกพร่องมาก แต่เราจะพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ไปเพื่อให้ทันการ

ในปัจจุบันนี้อยกว่าปีที่แล้วเกิน 200 คน จริงอยู่ในเบร์แลนด์เราไปรับผู้ที่มาในงานแฟรงเศสและน้ำทุน ซึ่งไม่ได้เป็นครูโดยมาเป็นสมาชิกวิสามัญ ท่านเหล่านี้ในปีที่สองก็ไม่ประสงค์จะต่ออายุนัตรสมาชิก นอกนั้นยังมีครูฝรั่งซึ่งให้จากประเทศไทยไปหลายคน แต่ส่วนมากผู้ที่ไม่ได้ต่ออายุนัตรสมาชิก ไทยซึ่งเห็นว่าสมาคมฯ ไม่ได้ทำประโยชน์ให้เขา มีสมาชิกต่างจังหวัดคนหนึ่งไม่ได้ส่งคำต่ออายุสมาชิก แต่ส่งคำ abonnement au Bulletin de l'ATPF เพราะคงเห็นว่าวิธีนี้ถูกกว่าโดยคิดว่าสมาชิกต่างจังหวัดไม่ได้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิก นอกจาก BULLETIN สำหรับครูที่คิดถึงแต่ประโยชน์ทางวัฒนาการนั้นขอแจ้งว่า Feuilles d'information นั้นเราจะส่งถึงสมาชิกเท่านั้น ข่าวทุนต่าง ๆ จะอยู่ใน Feuilles d'information และทุนที่สมาคมฯ จัดสรรนั้นเป็นทุนเฉพาะสำหรับสมาชิก

ถึงเวลาแล้วที่เราจะมาทำความมุ่งหมายของสมาคมฯ ของเราร่วมกัน Association นั้นหมายถึง การรวมกัน การรวมกันนั้นคือการร่วมทำกิจกรรมกับกัน และการที่ต่างคนต่างทำอะไรไว้มาให้ส่วนรวม ไม่ใช่นั่งรอให้สมาคมฯ ทำประโยชน์ให้ฝ่ายเดียว คณะกรรมการนั้นมีหน้าที่บริหารและกำหนดกิจกรรมที่สมาคมฯ จะทำ โดยที่สมาชิกทุกคนอาจเสนอความคิดมาให้ได้ การที่กรรมการแต่ละคนรับสมัครมานั้นเป็นเพราะว่าคิดว่าอาจจะทำประโยชน์ให้ส่วนรวมได้ โดยมิได้มีค่าตอบแทนนอกจากความพอใจและความสนุก นั้นถ้าท่านเป็นผู้ที่ประสงค์จะเป็นฝ่ายรับฝ่ายเดียวเราไม่สามารถจะสนองความประสงค์ของท่านได้

ขอจบแบบ La France en Direct ด้วย proverbes ท่าน ๆ

L'union fait la force.

Aide-toi le ciel t'aidera.

G.V.

วันที่ 12 กรกฎาคม 2522

QUEL FRANÇAIS ENSEIGNER EN THAÏLANDE ?

Il y a longtemps que je me pose cette question, mais n'ai jamais tenté de donner une réponse systématique. Le problème est si complexe qu'il mériterait qu'on y consacre un séminaire ou tout au moins une journée de discussions entre enseignants d'établissements de niveaux divers. N'est-ce pas un sujet tout trouvé pour une "Réunion pour les membres de l'ATPF" ?

Mais aujourd'hui, je me risquerai à répondre très sommairement et très spontanément, ma nonchalance ayant été secouée par l'article de Jean Baffié "Connaissez-vous le français populaire ?".

Selon la tendance pédagogique nouvelle, il faudrait donner aux apprenants non seulement une compétence linguistique, mais encore une compétence de communication. Selon Hymes, la compétence de communication, c'est "la connaissance des règles psychologiques, culturelles et sociales qui commandent l'utilisation de la parole dans un cadre social." Autrement dit, à part le français ou les différentes sortes de français, il faudrait encore enseigner aux élèves d'une façon très précise quelle langue utiliser selon l'heure, le lieu et l'interlocuteur, ce qui n'est déjà pas à la portée de n'importe quel professeur de français thaïlandais. Ce qui peut être bon et utile en France, l'est-il nécessairement pour la Thaïlande ?

Le choix du français à enseigner et l'établissement d'un programme dépendent des objectifs qu'on se fixe et des ressources dont on dispose. Pour être tout à fait conscientieux—and à la page—it faudrait tout d'abord analyser les besoins du public thaïlandais et établir une grille nationale selon Richterich (cf le "Compte rendu et travaux du séminaire sur le Français fonctionnel 12—23 mars 1979").

Sans faire de recherches approfondies, on peut constater que parmi les milliers d'écoliers qui apprennent le français, seuls, quelques centaines d'entre eux continueront à

l'apprendre ou à l'utiliser. Pour cette majorité d'apprenants qui étudient le français pendant deux ans ou un peu plus selon la possibilité offerte par les nouveaux programmes et qui ne l'utiliseront plus jamais, faut-il

1. leur apprendre à acquérir des automatismes oraux qui se perdent rapidement et qui ne permettent pas des variantes suffisantes à des échanges satisfaisants, au détriment d'une compréhension écrite qui leur permettrait de ne pas oublier leur français et même d'acquérir des connaissances nouvelles par la lecture;
2. leur apprendre une langue marquée tel que le français populaire qui ne leur servira à rien puisque leurs échanges avec leurs camarades se feront toujours en thaï ? Quant aux quelques rares Français avec lesquels ils entreront en contact, il vaudrait mieux qu'ils ne les traitent pas tout de suite de "mecs" en leur proposant d'aller dans un restaurant où on "bouffe" bien.

Certes, l'étudiant qui se rendra en France à la fin de ses études aura beaucoup de peine à comprendre ses camarades au début. Je connais un jeune Thaï qui, arrivé aux Etats-Unis, a pris des leçons de "slang" pour survivre. Mais en général, l'étudiant ne va-t-il pas en France pour poursuivre ses études ? Il vaudrait mieux alors qu'il n'écrive pas son mémoire ou sa thèse dans la langue de Céline ou de San Antonio. Si l'on possède une base suffisamment solide de français écrit, l'acquisition de la langue orale, dans un milieu où elle est parlée, n'est ni difficile ni fastidieuse. Elle se fait automatiquement et cet automatisme est bien plus authentique que celui d'une classe d'audio-visuel. Mais l'inverse n'est pas vrai, il est beaucoup plus difficile d'acquérir un français écrit correct à partir d'une base de français oral et surtout d'un français populaire.

Quant aux romans policiers et aux chansons, un étudiant qui peut lire Camus—et comprendre—n'aura pas de peine à se faire expliquer le vocabulaire auquel il n'est pas habitué s'il n'est pas parvenu à le comprendre de lui-même après quelques livres ou quelques disques. Je l'ai constaté, les étudiants aiment beaucoup la langue populaire ou l'argot car les expressions en sont très imagées, mais en général, je réserve ces lectures aux étudiants qui ont déjà acquis une certaine maîtrise de ne pas les contaminer en leur offrant trop tôt des exemples de français coloré.

En conclusion, je dirais que le français populaire a, pour la Thaïlande, non pas une "utilité certaine", mais une "certaine utilité", celle d'amuser et, partant, de motiver l'étudiant avancé.

GALYANI VADHANA

Du bon et du mauvais usage ....

Un certain nombre d'entre vous seront un peu choqués de voir que le sujet de ma chronique d'aujourd'hui est le vulgaire¹ *adjectif possessif*. C'est pourtant là qu'on trouve très souvent des fautes qui se produisent par oubli ou par inattention, jamais par ignorance, tant la notion est élémentaire. Sans aller jusqu'à dire, comme l'une de mes élèves de quatrième année d'université (sixième année de français) parlant de sa famille : "Mon père est commerçant, *mon* mère travaille avec lui, *mon* quatre frères travaillent à la maison, *mon* soeur aînée travaille à l'hôpital Rajvithi, elle est *médecine*, *mon* soeur jeune étude à l'université . . .", on écrit souvent des phrases comme : "Les filles du père Goriot n'aiment pas *son* père." ou même "Les filles du père Goriot n'aiment pas *ses* pères."

Si vous rencontrez ce genre de fautes, dites-vous bien que c'est d'abord le thaï, puis l'anglais qui en sont les principaux responsables. Nous avons tous, en première année de français, appris à réciter consciencieusement
mon, ton, son, notre, votre, leur
ma, ta, sa, notre, votre, leur
mes, tes, ses, nos, vos leurs
et à faire de nombreux exercices où nous ne nous trompions jamais ou avons appris ces adjectifs possessifs audio-visuellement, par répétition. Mais peu à peu, au fil des ans, notre langue maternelle où il n'y a pas de différence entre la 3ème personne du singulier et la 3ème personne du pluriel

"*ฉูกสาวาคนໄຕໄມ່ຮັກພ້ອຂອງເຂາ*"
"*ฉູກສາວທັງສອງຄນໄມ່ຮັກພ້ອຂອງເຂາ*"
ou l'anglais, où seul le possesseur importe

"*my father, my mother, my brothers, my sister*
his father, his mother, his brothers, his sister" prennent le dessus.

Rappelons-nous qu'en français, il faut considérer :

1. *le possesseur* dont le genre importe peu (nous n'avons pas *his, her*) qui détermine l'adjectif possessif à employer selon la personne et le nombre

1 vulgaire : dans le sens de simple et non de grossier

1 ère personne	singulier <i>mon</i>	pluriel <i>notre</i>
2 ème personne	singulier <i>ton</i>	pluriel <i>votre</i>
3 ème personne	singulier <i>son</i>	pluriel <i>leur</i>

2. *l'objet possédé*, avec lequel s'accorde, en genre et en nombre, l'adjectif possessif,
 objet possédé masculin singulier : *mon, ton, son, notre, votre, leur*
 objet possédé féminin singulier : *ma, ta, sa, notre, votre, leur*
 objet possédé pluriel : *mes, tes, ses, nos, vos, leurs*

Remarque 1 Devant un nom féminin commençant par une voyelle, *ma, ta, sa* deviennent *mon, ton, son*

Ex. *mon amie, ton oreille, son école.*

Remarque 2 Lorsque le possesseur est la troisième personne du pluriel, nous avons *leur et leurs* selon le nombre de l'objet possédé. Il ne faut pas confondre ces deux mots avec le pronom personnel *leur*, complément indirect, pluriel de *lui*, qui reste toujours invariable.

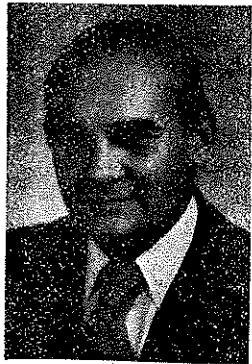
Ex. *Je lui ai dit.*

Je leur ai dit.

Ainsi écrivons correctement : "Mon père est commerçant, ma mère est . . . , mes quatre frères . . . , ma soeur aînée est médecin, ma jeune soeur étudie à l'université." et "Les filles du père Goriot n'aiment pas leur père."

P.S. Le correcteur de ma chronique parue dans le précédent Bulletin de l'ATPF (No 2/1979) m'a fait écrire "événement". Il paraît que cela se fait maintenant, et ce serait plus correct phonétiquement quoique je ne l'aie vu écrire ainsi dans aucun dictionnaire. Comme je suis plutôt vieux jeu, je voudrais rectifier et écrire "événement" afin de justifier mon pseudonyme de

La Lalillonne

Jean-M. SOULIER

... à l'Asie et à l'Extrême Orient. Ses études universitaires ont été marquées par une période d'études au Japon et à l'Université de Harvard.

Etudes : Lettres classiques et philosophie. Langues et civilisations d'Extrême

Orient à l'Ecole Nationale des Langues Orientales vivantes de l'Université de Paris.

Carrière diplomatique : adjoint au Représentant de la France auprès de la Commission pour l'Asie et l'Extrême Orient à Bangkok (1950—1953). Vice-consul (1954—1957) ; troisième secrétaire (1957—1958) ; deuxième secrétaire (1958—1959) en Thaïlande. Premier secrétaire en Birmanie (1959—1962). Chargé des bureaux du Cambodge et du Vietnam à la direction d'Asie au Ministère des Affaires étrangères à Paris (1963—1964). Conseiller d'Ambassade au Laos (1964—1966). Conseiller d'Ambassade en Thaïlande et représentant suppléant de la France à l'O.T.A.S.E. (1966—1971). Au centre des affaires internationales de l'Université Harvard (Etats-Unis) (1971—1972). Ministre-conseiller à Tokyo (1973—1975). Ministre-conseiller à Pékin (1975—1978). Ambassadeur de France en Thaïlande (Août 1978).

ENTRETIEN AVEC M. JEAN M. SOULIER,

Ambassadeur de France en Thaïlande

Q: Monsieur l'Ambassadeur, vous êtes un ami de longue date de notre pays. Pourriez-vous évoquer les premières années que vous avez passées en Thaïlande et nous faire partager vos souvenirs les plus vivaces de cette époque de votre vie.

R: Est-ce que vous parlez de la première année que j'ai passée en Thaïlande ou bien de la première année en qualité d'ambassadeur en 1978 ?

Q: D'abord le passé parce que je crois que le passé est inoubliable...

R: Je crois que les souvenirs que l'on garde d'une période donnée sont bons ou sont mauvais selon, au fond, l'attachement que l'on a à l'objet de ces souvenirs. Ce qui fait que, quelque trente ans après, les souvenirs que je garde de ces premières années de Thaïlande, et surtout de la première année, c'est effectivement des souvenirs qui sont pleins de charme, pleins d'agrément. Et c'est agréable d'y penser précisément parce que tout ce qu'il en ressort c'est une certaine joie d'avoir été ici, à cette époque-là. C'est le charme de la Thaïlande comme je l'ai vue à ce moment-là, avec les khlongs, sans grandes voitures, avec les gens qui pêchaient encore le poisson devant le Sathorn Road, avec les manguiers qui étaient encore là, avec toutes les maisons en bois; avec, il est vrai, un rythme de vie qui semblait en tout cas pour tout le monde très paisible, très serein, très agréable.

Entre ce temps-là et maintenant il y a eu la modernisation, l'industrialisation, la modification de ville. Toutes choses qui, d'ailleurs, ont été un grand succès pour votre pays et dont je me réjouis pour lui, mais l'atmosphère qui règnait dans les années 50 et celle qui règne dans les années 80 n'est évidemment pas la même. A cette époque-là, l'Ambassade venait tout juste de passer à une grande Ambassade. C'était, quelques années avant, une petite légation qui marchait tout doucement avec peut-être trois ou quatre diplomates. Maintenant je ne sais même pas...on doit être une trentaine sur la liste et près de 70 ici en comptant tous les collègues thaïlandais qui sont à l'Ambassade. C'est devenu une énorme chose et c'est, en fait, le reflet aussi de l'importance qu'a prise votre pays.

En bref, Bangkok-Krungthep, c'était une ville siamoise très agréable et qui marchait avec le reste du pays au même rythme. Et maintenant, c'est devenu une ville non seulement thaïlandaise, mais une ville internationale, cosmopolite, et, vous le savez, vous êtes un des carrefours, les plus importants de la zone. Du nord au sud : Pékin-Hongkong-Bangkok Singapour-Kuala Lumpur-Bangkok; Tokyo-Hongkong Bangkok; l'Europe vers Bangkok. Tout le monde passe à Bangkok. Il est clair que la ville a beaucoup changé.

Ces souvenirs aussi sont souvent concrets. Lorsque nous allions à Pattaya, il fallait à l'époque prendre le bac parce que la route goudronnée, il y avait peut-être 24 kilomètres de route goudronnée et ensuite on marchait sur la latérite, on s'arrêtait au bac, on attendait le bac, on repartait de l'autre côté, et puis on allait alors dans ces petits bangalows qui, en fait, n'étaient pas à Pattaya, qui étaient à cette époque-là à Saensabai, Saensuk ou Bangsaen ensuite. Mais on disait Saensabai ou Saensuk à l'époque, plus que Bangsaen. Et il n'y avait même pas encore en 1950—cela a été construit, je crois, peut-être légèrement après, si mes souvenirs sont exacts—l'hôtel qui existe maintenant en style néo-classique thaï comme on faisait à cette époque-là. Donc c'était tout de même toute une équipée, effectivement : on partait en voiture avec le cuisinier, avec tous les instruments de cuisine, avec toute la nourriture, on revenait le lendemain soir. C'est bien loin, tout cela, mais c'était bien agréable.

Q: Nous savons qu'à cette époque-là, vous avez eu beaucoup de contacts avec les professeurs thaïlandais. En tant que professeur de français, voudriez-vous préciser un peu les rapports que vous avez eus avec les professeurs.

R: Très, très volontiers, parce que c'est un des plus agréables souvenirs. À l'époque, j'étais donc Attaché d'Ambassade, ici et il est vrai que j'avais une tâche moins lourde que celle que j'ai maintenant, ce qui me donnait l'occasion d'avoir des moments libres. Je pouvais donc aller à l'Université Chulalongkorn au moins 2-3 heures par semaine où je faisais ce qu'on me demandait de faire... Le seul plaisir de m'y trouver était assez grand. Il m'est arrivé de donner là des cours de grammaire et aussi des cours de conversation et il y avait de classes de 40.50, une quarantaine parfois. Je trouvais ces classes extrêmement sympathiques, à la fois très gaies, pas guindées, suffisamment sérieuses quand même. C'était très agréable et les souvenirs que j'ai gardés de ces cours donnés à l'Université Chulalongkorn sont effectivement parmi les meilleurs. J'y ai rencontré des amis que j'ai toujours maintenant—soit qu'à l'époque ils soient déjà professeurs, soit qu'ils aient été étudiants—que je trouve maintenant dans

la vie. Comme professeurs, il y avait celle que vous connaissez bien, Kunying Chintana, il y avait le Professeur Voravan qui est maintenant à Chiengmai, il y avait Madame Kuakul, qui est maintenant Doyenne de la Faculté des Lettres et je l'ai même vu obtenir une bourse dans un jury où je me trouvais moi-même je dois dire que je n'ai pas été pour rien dans le choix de sa candidature. Cela me rappelle donc des souvenirs agréables mais c'est le reflet des relations amicales que j'ai gardées depuis 5 ans avec ceux et celles qui étaient à ce moment-là à Chulalongkorn.

Je me souviens que nous faisions passer les examens à la fin de l'année, et j'essayais de ne pas effrayer mes "ouailles" en étant très discret dans les questions que je posais et leur demandais ce qu'elles faisaient le matin : elles me disaient qu'elles se levaient, qu'elles se brossaient les dents puis qu'elles s'habillaient, allaient à l'école, etc... Et à l'une d'entre elles, je me souviens, je demandai : "Quels ont été vos professeurs cette année ?" Elle me dit qu'elle avait Madame Chintana, Monsieur Bousquet. Et, très bien, je lui dis : "Qu'est-ce que vous a appris Monsieur Bousquet ? — Monsieur Bousquet ? Montesquieu, Alfred de Vigny, Lamartine, Victor Hugo et... Maurice Chevalier. — Je vais lui dire deux mots, à Monsieur Bousquet !" De très bons souvenirs... Finalement, toutes les étudiantes suivaient convenablement leurs cours, tâchaient d'apprendre convenablement le français et puis il y en avait quelques unes qui partaient en France, et c'était très bien.

Q : Vous voici donc, Excellence, de retour en Thaïlande chargé d'une mission plus prestigieuse encore, celle de représenter la France à des milliers de kilomètres de votre patrie. Pourtant, l'expérience que vous avez acquise en ce temps évoqué précédemment ne vous est-elle d'aucun secours dans l'accomplissement de votre nouvelle mission ?

R : J'ai effectivement un grand avantage sur les autres de ce point de vue-là. Il est bien certain que, lorsqu'on vient de l'étranger, pour connaître un pays, ce n'est pas suffisant de savoir que Chiengmai se trouve au nord, que Bangkok trouve être la capitale, de connaître les statistiques sur les productions de ceci ou de cela. Connaitre n'est pas seulement comprendre et je crois que c'est la grande différence.

Après plusieurs années, beaucoup d'années même puisqu'il y a près de 15 ans, vous ne restez pas dans un pays pendant 15 ans, si vous n'éprouvez pas de la sympathie, de l'estime et du respect pour ce pays, vous le quittez ayant, surtout dans la carrière diplomatique. Si vous revenez, c'est parce que vous êtes attaché par le cœur mais aussi par des liens spirituels. A partir de là, vous essayez en effet de voir dans les relations bilatérales, ou dans les relations que le pays où vous

êtes, en l'occurrence la Thaïlande, a avec les autres pays, ce que l'on peut faire pour lui être utile, pour l'aider, pour l'assister, pour présenter les aspects qui vous paraissent les meilleurs peut-être est-il possible d'y parvenir mieux si vous le comprenez mieux. Je pense que c'est là l'avantage que j'ai. Je suis sûr que mes collègues, bien sûr, à des niveaux divers, ont de la sympathie et de l'estime pour la Thaïlande. Mais ils n'ont pas l'avantage de la connaître depuis aussi longtemps que moi.

D'autre part, il est vrai que, au cours des 30 dernières années, la situation en Thaïlande, à l'extérieur de la Thaïlande, la situation internationale en général, a beaucoup évolué. Aussi, il faut avoir, je crois, examiné d'assez près toute cette évolution, l'avoir sentie pour y avoir été mêlé, pour savoir les aboutissants et les tenants. Alors vous êtes aussi, par l'expérience, mieux placé pour pouvoir réagir plus exactement lorsque des problèmes se posent. Or, les problèmes, hélas, ne sont pas absents de notre temps et des problèmes actuels, même, tiennent toujours aux mêmes choses. Vous avez des problèmes de réfugiés qui tiennent aussi à la situation environnante, des problème d'économie... En face de ces problèmes, je crois que l'expérience acquise, les réactions dont je peux penser qu'elles seront les vôtres, me permettent moi-même de mieux présenter la situation à mon gouvernement, et à mon gouvernement, peut-être, de mieux réagir aussi par rapport à vos besoins, à vos nécessités.

Q: Voudriez-vous, Excellence, définir les grandes lignes d'action de la France dans ses relations avec notre pays ?

R: C'est une question à laquelle il est très agréable de répondre maintenant parce qu'elles sont entièrement favorables. Bien qu'au cours des siècles il y ait eu des hauts et des bas peut-être dans les relations entre nos deux pays parce que les intérêts se sont trouvés parfois divergents, mais je dois vous dire qu'un des plaisirs sans mélange que j'ai eu en prenant ce poste d'Ambassadeur ici, c'est qu'il n'y a plus entre les deux pays le moindre litige, le moindre contentieux. Non seulement il n'y a pas de litige, non seulement il n'y a pas de contention, mais de surcroît nous sommes exactement orientés dans la même perspective aussi bien sur le plan de l'éthique politique que sur le plan des intérêts généraux, que sur le plan du développement de nos relations bilatérales, en sorte que c'est extrêmement agréable, je dois dire, pour un Ambassadeur, de se trouver dans une situation où il n'y a pas à discuter ou à agir pour obtenir quelque chose qui ne soit pas dans la droite ligne de ce que souhaite lui-même le pays où il est, et c'est maintenant notre cas.

Prenons les domaines les plus concrets, les plus simples en même temps. Sur le plan culturel, nous allons de la même démarche, en essayant à la fois de rendre plus substantiels et en même temps plus diversifier nos rapports culturels et techniques. Sur le plan de la coopération technique, il y avait, quand je suis parti, il y a une dizaine d'années, une coopération qui était juste naissante ; elle s'est maintenant développée dans différents domaines, et a augmenté près de dix fois en moyens financiers. Les programmes de coopération marchent bien et je pense qu'ils ne manqueront pas de se développer. Sur le plan politique, la France est parfaitement en accord avec la politique menée par la Thaïlande dans le cadre de l'ASEAN, dans le cadre des Nations Unies, dans le cadre des rapports du Marché Commun avec l'ASEAN.

Il n'y a donc sur aucun plan, de divergences et je sais par la nature des entretiens qui ont eu lieu lors de la visite de notre ministre des Affaires Etrangères et très récemment lors de la visite de notre secrétaire d'Etat aux Affaires Etrangères, qu'il n'y a pas un seul point où nous ne sommes pas en accord sur le fond des choses. C'est bien agréable et je suis convaincu qu'il y a de bonnes raisons pour que cette convergence de nature politique, culturelle et économique se poursuivent. Il n'y a plus maintenant d'autres raisons que nos propres intérêts, que notre propre convergence d'éthique politique et intellectuelle dans le même sens.

Dans ce domaine, disons que tout est bien dans le meilleur des mondes, entre la France et la Thaïlande et croyez bien que je m'en réjouis.

Q : Sur le plan culturel, nos professeurs ont l'impression que votre gouvernement a moins de faveurs pour eux. Est-ce qu'ils sont oubliés ? Est-ce que cette politique sera poursuivie ?

R : C'est une très bonne question, une question très honnête et vous êtes, je crois, justifiées à la poser. En effet, notre action était, dans le passé, presque uniquement orientée vers le développement de la culture *stricto sensu* c'est-à-dire développement de la langue, de la connaissance de notre littérature, de nos beaux arts. Mais nous avons laissé de côté tout l'aspect scientifique, l'aspect technique, et bien entendu cette situation ne correspondait plus à ce qu'est devenue la France au cours des dernières années. Il y a eu en France un développement scientifique et technique tout à fait

considérable. Donc ce que vous trouvez maintenant en Thaïlande, c'est un petit peu le reflet de ce qu'est devenu la France elle-même. Et c'est pourquoi le domaine proprement culturel ne s'est pas tellement rétréci, mais c'est qu'il a fait place à tout l'aspect de coopération scientifique et technique comme vous l'observez.

Ceci étant dit, nous sommes très soucieux de préserver, tout l'aspect culturel auquel sont attachés ceux qui, en Thaïlande, s'y intéressent et il est vrai que nous n'irons pas dans un sens qui équivaudrait à rejeter tous ces aspects de l'enseignement de notre langue et de notre littérature pour ne laisser le champ libre aux scientifiques ou aux techniciens. Rassurez-vous... Effectivement il y a eu, encore une fois, un mouvement qui correspond à l'évolution de notre propre pays et c'est vrai que chez nous, on s'intéresse comme auparavant à Racine, à Baudelaire ou bien à Villon au Moyen-Age, mais il y a aussi maintenant des centrales nucléaires et cet aspect-là des choses se traduit par un apport qui n'est plus uniquement linguistiques et culturel. Cela ne veut pas dire du tout qu'on a l'intention de réduire, et, en tout cas, je suis attentif et je vais prendre note de la question que vous me posez car j'y vois une marque de votre inquiétude.

Q: Je crois que pour faire un pont entre ces deux extrêmes, le français fonctionnel nous aidera peut-être...,

R: Oui, devant ces domaines assez éloignés l'un de l'autre et la nécessité de les relier, nous devons faire en sorte que la connaissance de notre langue puisse à la fois servir à vous rendre plus familière, plus intime, notre propre culture et à vous permettre d'en comprendre les aspects techniques et scientifiques. Et c'est sur ce point qu'intervient l'enseignement du français fonctionnel, c'est à dire d'un français qui puisse servir non seulement à la connaissance de notre culture mais aussi à la compréhension des domaines, plus particuliers, plus précis où le vocabulaire est nécessairement plus adapté. Il y a là un pont qui va de l'un à l'autre et qui correspond à la nécessité où nous sommes de relier les deux choses.

Q: Nos étudiants comme nos collègues professeurs nous posent souvent des questions au sujet des bourses...

R : C'est un fait que la bourse est un élément qui est d'abord un encouragement, mais en même temps une sorte de prime qui correspond à un intérêt qu'on a porté à un domaine précis, c'est vrai, je conçois cela. Et il y a peut-être là aussi un effort à faire ou un aménagement par rapport à la situation présente. Je pense faire cela.

Q : Sur le plan de l'actualité, même comme professeurs de français, nous nous intéressons à cette marque de solidarité humaine donnée par la France en acceptant plus de réfugiés. Quelle est la politique de la France face à ce problème ?

R : Je vous remercie pour cette question qui est tout à fait d'actualité. Il est vrai que le gouvernement français s'en est préoccupé bien avant juin 1979. En fait, nous avons pris la décision dès 1975, c'est à dire dès le moment où les réfugiés venant du Laos ont commencé à arriver ici. Nous nous sommes préoccupés de penser à des mesures qui pourraient à la fois alléger sans doute votre pays et en même temps tenir compte, bien entendu, de l'histoire passée : nous sommes restés, comme vous le savez pendant quelques années, dans ces pays indochinois. Ils nous paraissent normal que ceux qui voulaient quitter l'Indochine maintenant puissent retrouver chez nous une autre vie pour eux-mêmes et pour leur famille. Donc nous avons pris la décision dès 1975 d'accepter environ 1,100 réfugiés par mois pour l'ensemble de l'Asie du Sud-Est. Nous avons continué cela jusqu'à maintenant nous avons plus de 50—55.000 réfugiés en France, de ceux qui ont été pris ici, en Thaïlande. Mais avant cela, nous en avons déjà accueilli beaucoup d'autres en particulier beaucoup de Vietnamiens, de Laotiens.

On est très au-delà des 80.000. D'autre part, nous pensons que ces gens, puis qu'ils doivent rester ensuite en France et pas non seulement transiter, doivent y être traités comme les Français, c'est à dire qu'ils doivent s'y sentir chez eux au bout de quelque temps comme les Français eux-mêmes. Pour cela il faut leur donner d'abord des moyens matériels qui leur permettent de vivre comme les Français, sans quoi, ils ne se sentiront jamais à l'aise, ils seront toujours derrière les autres, ils auront l'impression d'être traités avec négligence ou désinvoltute, et même pour la société française, ce ne sera pas bon. Donc l'objectif a été de les insérer tout à fait dans la société française en leur donnant très rapidement les mêmes moyens de vie,

Bien entendu, ce n'est pas bon marché. Je crois que nous avons dépensé plus de 150 millions de dollars en 3 ans. Lorsqu'ils arrivent, on leur donne des appartements avec salle de bains ou douche, au bout de 15 jours comme les Français eux-mêmes. C'est vrai les Meos ou les Hmongs, qui descendant de la montagne n'ont pas eu de salle de bains, n'ont pas été habitués à prendre des vêtements. Mais on le leur donne quand-même de façon à ce qu'ils s'y habituent, et peu à peu ils s'intègrent. Ce la dure environ 6 ou 7 mois. Ils ont donc les appartements, les vêtements, bien-sûr les repas, l'école pour les enfants, des indemnités immédiates, comme les Français, d'allocations familiales et sociales et on leur donne aussi l'argent de poche, à chacun. On essaie aussi de leur donner une formation pratique, à ceux qui n'en ont pas et à ceux qui en ont déjà une, de la mettre au point de façon à ce qu'au bout de 6 à 7 mois, ils puissent sortir d'eux-mêmes trouver "un job" correspondant à leurs capacités et ensuite ils sont installés dans la vie française.

Je dois dire que jusqu'à présent—on ne peut pas prétendre qu'il y ait une réussite à 100%—mais, le degré d'échec ne dépasse pas 5 %. Cela veut dire qu'il y a 95 % sur ce nombre qui se sont intégrés dans la vie française, qui travaillent et qui vivent comme des Français. S'ils ont deux salaires, il gagnent,... disons minimum quatre, cinq mille francs par mois, à quoi s'ajoutent les allocations familiales. Les 4 ou 5% qui restent, il faut continuer à les aider par des moyens différents. C'est possible parce que leur nombre ne dépasse pas ce ne serait pas possible d'absorber. S'il y en avait 10,000 par mois ce serait très difficile de faire pour chacun ce que l'on fait aujourd'hui,

D'autrepart, cela pose aussi un problème d'équilibre de société. Notre pays, depuis des siècles, a toujours été un pays qui a eu, je pense à juste titre, la réputation d'accueillir tous ceux qui voulaient y venir. Maintenant, les dernières statistiques donnent à penser qu'il y a entre 4 et 5 millions d'étrangers, ce qui fait un étranger tous les 9 Français. Mais il y a sans doute un degré de saturation. On n'en est pas là, tout va bien pour l'instant. Il serait très regrettable qu'une société qui est ouverte qui permet l'accueil d'un grand nombre, modifie son équilibre d'une trop grande manière et qu'alors il s'ensuive des relations qui ne soient pas

tout à fait souhaitables. Pour l'instant, cette proportion semble bonne et je pense qu'on peut accueillir encore de nouveaux réfugiés.

Quant à la Thaïlande, vous avez vous, dépassé déjà le nombre de 200,000 réfugiés dans votre pays; c'est à dire que vous avez fait un effort d'accueil qui est déjà très grand. Maintenant se posent pour vous des problèmes qui ne sont plus simplement des problèmes monétaires pour vous mais des problèmes de sécurité politique. Alors interviennent là des décisions qui sont nécessairement contradictoires dans la mesure où l'on souhaiterait préserver l'attitude humanitaire qui a été la vôtre jusqu'à présent et en même temps ne pas se mettre en difficulté sur le plan de la sécurité politique. D'où le fait que vous avez été amenés à faire repartir vers le Cambodge la moitié de ceux qui étaient venus après le mois de janvier de cette année.

Une conférence va se tenir sur ces problèmes dans les jours qui viennent. Je veux espérer qu'il y aura des résultats suffisamment concrets pour que cette contradiction disparaîsse et que les pays d'accueil définitif soient en mesure d'alléger autant que possible le fardeau de ceux qui, déjà, accueillent ces réfugiés, et en même temps que l'origine des départs, ou la cause des départs, disparaîtse. Cela, ce n'est pas si facile que cela, mais c'est un des trois éléments du problème. Si la cause du départ disparaît, il y aura moins de départs, donc moins de réfugiés chez vous et il y en aura moins à transporter chez les autres... Je ne veux pas du tout, avant que cette conférence se réunisse, préjuger des résultats qu'elle obtiendra. Si elle se réunit, c'est précisément pour apporter des solutions non seulement aux problèmes des réfugiés mais aux problèmes qui sont causés par l'afflux des réfugiés aux puissances tierces. Espérons que les choses puissent s'améliorer.

Q : En tant que membre honoraire de l'A.T.P.F, voudriez-vous donner un message à nos collègues, à nos membres ? Quels seraient vos souhaits, vos désirs ?

R : Un message, généralement il faut y penser quelques instants...

Je voudrais tout simplement d'abord exprimer ma satisfaction pour le fait que cette association existe—elle n'existe pas à mon dernier séjour. Cette Association, par son existence même, prouve que pour l'enseignement du français, l'attention

qui est portée à la langue française est extrêmement sérieuse. Cela implique aussi une meilleure organisation, de meilleurs échanges entre les professeurs qui sont de nature à donner, des résultats féconds et je crois que le dernier séminaire que vous avez eu sous le patronage de la Princesse Kalyani est précisément le reflet d'un travail utile. Ce n'était pas du tout fait légèrement. C'était fait avec beaucoup de soin, avec une participation nombreuse et avec une régularité, une ponctualité tout à fait dignes d'éloges. Je dois dire que j'ai été presque surpris lors de la réception qui a marqué la clôture de ces travaux, d'entendre la Princesse Kalyani, carton en main marquer les éléments qui devaient être retenus de ces travaux. Tout ce la m'a donné le sentiment qu'il y avait au-delà, un travail très utile, très fécond et digne d'être poursuivi.

Je présente tous mes voeux à tous ceux qui sont membres de cette Association, et vous trouverez toujours à l'Ambassade, des meilleures dispositions pour aider cette Association, aussi bien la Princesse Kalyani, la Présidente de l'Association, que tous les membres de cette Association.

Cet interview a été réalisé par Mlle Sodchuen
Chaiprasat et Mme Thida Boontharm

ເຮືອນຝຣັງເສດຈາກເພັລິງ

ຈ.ບ.ສ.

MOI, J'AI DIT NON

Joe Dassin

Un oncle d'Amérique millionnaire en dollars
A laissé sa fortune et ses cigarettes.

Quand le notaire m'a désigné : s'il vous plaît,
L'argent monsieur, il n'y a que ça de vrai.

Moi, j'ai dit non, non, non !

Je veux dormir la nuit;
J'ai pas d'autre ambition dans la vie :
Très peu pour moi, je suis heureux comme ça.
C'est vraiment très gentil, mais non merci.

Un jour, le Père Noël a déposé dans mon lit
Un genre ee Marilyne en plus joli.
Quand elle m'a dit : Epousez-moi, s'il vous plaît.
L'amour monsieur, il n'y a que ça de vrai.

Moi, j'ai dit non, non, non non !

Je veux dormir la nuit !
J'ai pas d'autre ambition dans la vie :
Très peu pour moi, je suis heureux comme ça.
C'est vraiment très gentil, mais non merci.

Assis depuis deux jours devant son téléphone rouge,
Le pauvre président avait le bleu.
Quand il m'a dit : Remplacez-moi, s'il vous plaît.
La gloire monsieur, il n'y a que ça de vrai.

Moi, j'ai dit non, non, non, non !
Je veux dormir la nuit !
J'ai pas d'autre ambition dans la vie :
Très peu pour moi, je suis heureux comme ça.
C'est vraiment très gentil, mais non merci.

เนื้อเพลงนี้ไม่ยกทั้งศัพท์และความหมาย โดยเฉพาะมีสำนวนภาษาที่ใช้ได้ในชีวิตรประจำวัน จำเอาไปใช้ได้ทันทีอยู่หลายสำนวน ที่คงจะมีประโยชน์มากที่สุดก็คือ

- c'est vraiment très gentil, mais non merci : เป็นความกรุณาอย่างยิ่ง เป็นความกรุณาอย่างยิ่ง แต่ไม่ค้องดองครับ ขอบพระคุณ (เป็นแบบของการปฏิเสธอย่างนีมหวาน)
  - gentil (adj) ; แปลเป็นฝรั่งเศสว่า joli, gracieux, mignon, sage (สาย ส่ง น่ารัก เรียบร้อย) ซึ่งพุดตามความจริงแล้ว ยังไม่ได้ความหมายด้วย เพราคำนี้ไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบนามเสมอไป ท้าวย่างประโภคข้างกัน เมื่อการใช้แสดงความรู้สึกดีใจ พ้อใจรู้สึกคุณ ฯลฯ ทางหาก

Ex : — Ce n'est pas gentil de ne pas répondre à ses lettres.

(ไม่คิดเล่นนะที่ไม่ตอบขาดหมายของเข้า)

- Que c'est gentil, d'avoir cette chambre qui donne sur la mer.
(ดีอะไรอย่างนี้ ที่มาได้ห้องหันหน้าออกทะเล)
  - Seriez-vous assez gentil de revenir demain ?
(คุณจะกรุณากลับพรุ่งนี้ได้ไหม)
  - un oncle d'Amérique, millionnaire en dollars : ถ้าพูดถึงความหมาย ก็คิดว่าไม่มี อะไรมากทั้งเปล แต่ต้องทราบไว้ด้วยว่า คนฝรั่งเศสนั้นในใจดีภาพคนอเมริกันไว้ว่าร่าเริง มีเงินมาก (เงินหรือภูมิคุณล่าร์เคียราคานูญ) แต่..... "ses cigarettes" สูบบุหรี่ซิการ์ (ซึ่งเป็นของแพง แต่มักจะควบอัญญาตตลอดเวลา ไม่ว่าจักษากะเทศ)
  - un oncle d'Amérique : ลุงที่อเมริกา สำนวนนี้เก็บจากลายเป็นคำพังเพยของฝรั่งเศสไปแล้ว เอามาใช้พูดถึงล้อเลียนกันเสมอ ในกรณีที่ใครได้รับมารดาหรือภรรยาขึ้นมาทันตา จะบอกว่ารับมารดาจากลุงที่อเมริกา
  - la fortune : คงทราบกันแล้วว่า นอกจากจะเปลว่า โชค ชะตา โอกาสแล้ว ยังเปลว่า ทรัพย์สิน หรือมารดา ดังเช่นในเนื้อเพลงนี้
  - le notaire : เป็นทนายความประเทกหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่แทนต่างจากทนายความที่เรียกว่า un avocat
    - un avocat ; ทนายความที่ว่าความ
    - un notaire ; ทนายความที่ทำเรื่องสัญญาและหนังสือสำคัญ
 ในฝรั่งเศส เอกสารแบบทุกอย่าง ต้อง notaire เชื่อมรับรอง ดังนั้นในเนื้อเพลงนี้ จึงพูดว่า Ouand le notaire m'a désigné : เมื่อทนายความ (ผู้จัดการมารดา) แจ้ง หรือชี้ให้ทราบ

— il n'y a que ça de vrai : ça หมายถึง l'argent ประโภคที่เปลว่า : มีแต่เงินเท่านั้น ที่นับได้ว่าเป็นของจริง (ในความหมายว่าสำคัญ มีความหมาย) (กุญแจ)

— de (adj) vrai : เป็นสำนวนแบบหนึ่งในภาษาฝรั่งเศส ใช้เมื่อเวลาจะให้คุณศัพท์ประกอบคำที่ไม่ใช่นาม (กุญแจ)

Ex : — Ne voulez-vous pas manger quelque chose de différent ?

(คุณไม่อยากรับประทานอะไรให้เปลกออกไปบ้างหรือ)

— Je n'ai jamais rencontré quelqu'un de si vulgaire.

(ฉันไม่เคยพบครอที่หยาบคายเช่นนี้เลย)

— Il n'y a rien d'impossible, si on veut le faire.

(ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้ หากเราจะทำเสียอย่าง)

— Je veux dormir la nuit : ในความหมายว่า Je veux être tranquille, en paix, je ne veux pas avoir d'ennui (ฉันอยากอยู่สงบ ไม่ต้องการความร้อนใจ จะได้นอนหลับ คนรวย คนมีความรัก คนใหญ่โต ล้วนแต่เมิกังวลถูกคุกคามคืนจะนอนไม่หลับ)

— la nuit : ในที่นี้ใช้เป็น adverb de temps โดยไม่ต้องมี préposition ให้นำหน้า ให้สังเกตว่า มี涵義คำที่บอกเวลา ไว้ เช่นนี้

Ex : — On travaille même le dimanche.

(แม้วันอาทิตย์ เรายังทำงาน)

— A quelle heure vous levez-vous le matin ?

(ตอนเช้า คุณตื่นกี่โมง)

— Il ne rentre jamais avant huit heures le soir.

(ตอนเย็น เขายังไม่เคยกลับบ้านก่อนสองทุ่ม)

très peu pour moi : ในความหมายว่า J'ai besoin de très peu, je suis heureux avec très peu (ฉันมีความต้องการน้อยมาก ฉันมีความสุขกับอะไรที่ต่ำกว่า “เรื่องน้อยมาก”)

— peu : ไม่ว่าจะเป็น pronom ตามทัวอย่างข้างบนนี้ หรือเป็น adverb หรือเป็นสำนวนคุณศัพท์บอกปริมาณ peu de ก็มีความหมายเป็นปฏิเสธว่า “ไม่มาก” จะแตกต่างจาก un peu หรือ un peu de (นิดหน่อย. น้ำหนึ่ง)

- Ex : — Je n'ai besoin que très peu d'argent pour vivre.
 (เพื่อดำรงชีวิตอยู่ ฉันต้องการเงินน้อยนิดเดียว ไม่มากเลย)
- Il me reste un peu d'argent : je vais acheter des bonbons.
 (ฉันมีเงินเหลือบ้างนิดหน่อย จะไปซื้อลูกกวาด)
- Il y a peu de gens au concert ce soir.
 (มีคนไปฟังดนตรีน้อยนิดเท่านั้น)
- Il faut un peu plus d'effort, et vous y réussirez.
 (พยายามเข้าอีกสักนิด คุณจะทำสำเร็จ)
- Vous avez peu de temps déjà pour arriver à la gare.
 (นี่คุณก็มีเวลาอ้อมค้อมที่เหลือเพื่อไปสถานี)
- un genre de Marilyne en plus joli : quelqu'un comme Marilyne Monroe mais plus jolie.
 (ผู้หญิงสักคน แบบมาริลีน แต่สวยกว่า)
- Marilyne : ให้สังเกตการสกัดตัว ถ้าเขียนแบบอังกฤษ Marilyn อ่านในภาษาฝรั่งเศส จะเป็น มาริลีน จึงต้องเติม e ข้างท้ายให้ได้เสียงเดิม
- Le Père Noël : กิดว่าทุกคนคงทราบดีว่า ฝรั่งเศสวิเคราะห์คาดคะ姣อ่าวอย่างนี้
- devant son téléphone rouge : เลพะหน้าโทรศัพท์สีแดง (นี่เป็นความรู้ที่ผู้เขียนท้องสารภาพว่า เพิ่งทราบว่าประ Rencontre นิยมคือฝรั่งเศสวิโทรศัพท์สีแดง อาจเป็นสีพิเศษ ซึ่งในบ้านเรามีคนเชื่อว่า ใจจะอยากมีสีอะไร ก็ซื้อเองได้)
- avoir le bleu : สำนวนแปลกรงตัว มาจากภาษาอังกฤษ to have blues หรือ to be blue (รู้สึกเหงาเหราสร้อย บางทีก็ไม่มีเหตุผล)
- สำนวนฝรั่งเศสองเดิมใช้ว่า avoir du cafard เดิมว่าไม้แท่ฝรั่งเศสก็เห็นเป็นของเก่าที่จะใช้สำนวนตามอังกฤษเสียแล้ว
- remplacer : mettre à la place de (แทนที่)
- Ex : — Remplace moi, s'il vous plaît.
 (ช่วยเอาหน้าที่ฉันไปทำแทนที่เดิม)
- Une grande route a remplacé le canal que nous avons connu pendant notre jeunesse.
 (ทางหลวงใหญ่เข้ามาแทนที่คลองที่เราเคยรู้จักเมื่อสมัยเป็นเด็ก)

- Un homme, comme lui ne pourra jamais être remplacé.
(คนอย่างเขา ไม่มีวันหาใครแทนได้)
- la gloire : l'honneur, la grandeur (แปลได้หลายอย่าง เช่น เกียรติยศ ความยิ่งใหญ่ ชัยชนะ)

Ex : — La gloire monsieur, il n'y a que ça de vrai.

(ความยิ่งใหญ่ชิคุณ มีเท่านั้นแหล่ที่จะเรียกว่าจริง)

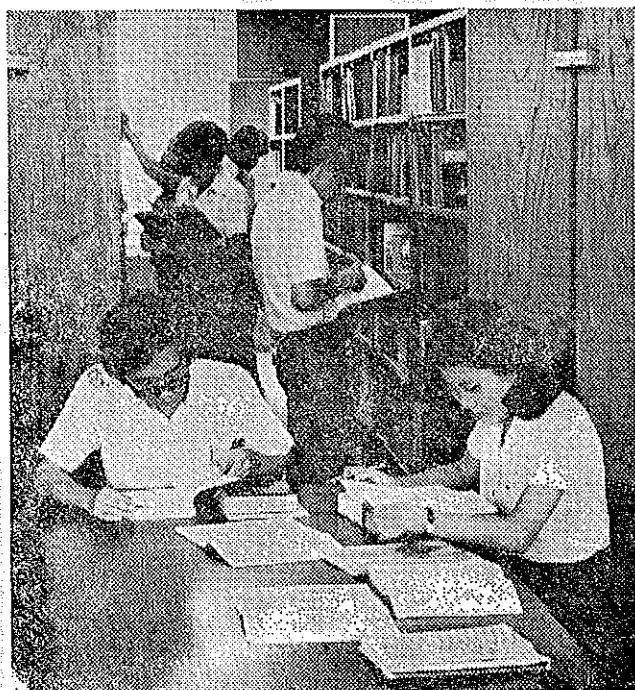
— Le Cid, le grand héros espagnol a préféré la gloire à l'amour.

(ເດືອຍີກ ວິບປະສເປັນ ເຖິກເກີຍຍົກໄວ້ເຫັນຂອງຄວາມຮັກ)

— La gloire de Sukhothai est bien reconnue dans l'histoire de notre pays.

(ໃນປະວັດທີກາຕົວອອງປະເທດເວນນີ້ ຄວາມຮູ່ໂຈນ໌ຂອງກຽງສູໂຂ້ທັນເປັນທີ່
ປະຈັກນີ້ຢູ່)

ຮູ້ວະໄໄໄມ່ສູງວິຊາ

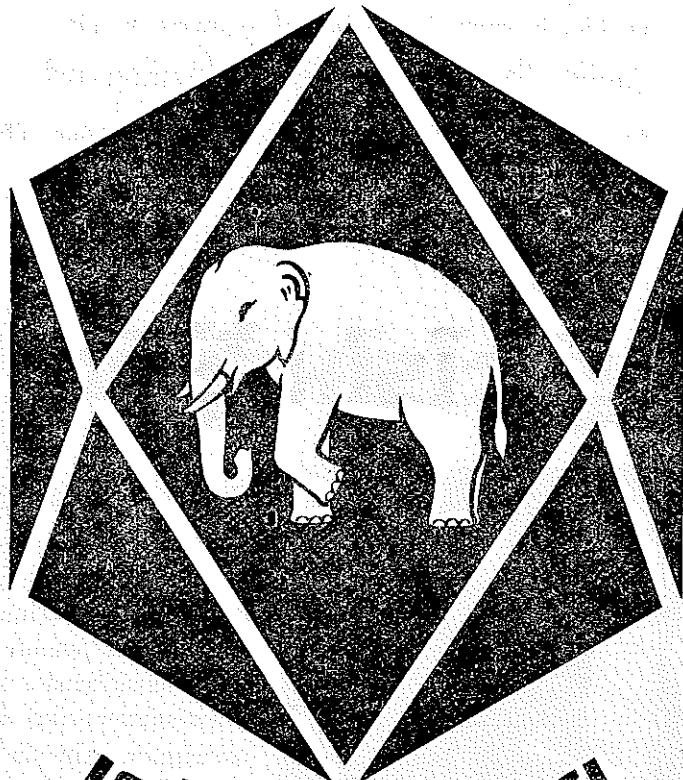

ເຊລົລ໌ສົ່ງເສັ້ມກາຣຕີການຂອງໄທຍ

ກາຣມີພລເມືອງລາດຂວາຍໃຫ້ชาຕີເຈີຍ ເຊລົລ໌ຊົ່ງເປັນ
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງສັງຄົມໄທຍຕະຫຼາກໃນເວັນສຳຄັງຫຼັງຈິນ
ເຊລົລ໌ຊົ່ງຈັດນິປະມາດສ່ວນໜຶ່ງສໍາຮັບນໍາຮູ່ກາຣຕີການ
ຂອງໄທຍເປັນປະຈຳເສມອນມາ ໂດຍໃຫ້ທຸກກາຣຕີການ
ຂັ້ນມ້າວິທາຍລ້ັບລືບຫລາຍ ຖ້າ ຖ້າ ແກ່ນເສີດັກກີກາ
ທີ່ເຮັດວຽດແຕ່ຂາດຖຸນຫວັພີ ສ່ວນໜຶ່ງກຸ່ມຸວັດໄປບ່ອຮ່າຍ
ເຈັກພາວິຊາມໜ້າວິທາຍສຍ ສດຖານທີການ ແລະສະຖານ
ຖານ ທີ່ໃຫ້ມີກາພຍນົວສາຮັກຕີ ໜັນສື່ອ ອັບກາຣດີການ
ວິທາຍາສົດ ແລະອື່ນ ທີ່ ແກ່ໄວ້ເຮັດວຽດໄປ
ເພື່ອປະກາດການສອນ ຈັດຮ່າຍກາວິທີ່ແລະໄກວທັນ
ເພື່ອກາຣຕີການ ເຊັ່ນ ຮາຍການ “ມໜາວິທາຍລ້ັບທາງອາກາດ”
ແລະ “ກາຣຕອນນັ່ງທາງວາງອັງກຸາທາງໄກວທັນ”
ນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນແນໂຍນຍາຂອງເຊລົລ໌ທີ່ມູ່ງກ່າວ
ປະໂຍ້ຍື້ນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມໄທຍ

ស៊ិរីរុបនាក់មង្គល ព័ត៌មានម៉ោងវិទ្យា

ເຕັມສະຫະນັດໄນ

บริษัท ไบคิริบุติคิวทรี จำกัด (มหาชน)

ເຊື້ອງກົດ ນະໂຫລດຂະໜາດໃຫຍ່ເມນີນ (໧໨໦໩)

ເນື້ອງກັບ ແລີ້ຕາມກົດໝົດໂລກ-ກົດການກ່ຽວຂ້ອງສະຫຼຸບງ ສຳຄັນ (໧໨໦)

บริษัท แกรนิตี้๘สหไทย จำกัด (มหาชน)

บริษัท ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน)

ধাপাতে দেশগুলোকে নির্মাণ করা হয়েছে। এই ধাপটি বিশ্বের সবচেয়ে বড় ধাপ।

ເຮັດທ້າ ເພື່ອພົດມາຊາຕີໄຫຍ

SCOLAIRE ET PERISCOLAIRE

ພ້ອມ ດຣນຸຕ

ເມື່ອກາຮົາເວັບໄຊການສອນກາຫາຝຣັ່ງເຄີດຂຶ້ນໃນຂັ້ນເວີຍນ ຕາມຫົ່ວໂມງ ແລະ ວິເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນທາງເວີຍນ ການເວັບໄຊການສອນເຂົ້ານັ້ນເປັນໄປຄາມທີ່ປັ້ງໄວ້ໃນຫລັກສູດ ເຈັດກາຮົາເວັບໄຊດັ່ງລ່າວເປັນ L'enseignement scolaire ຕັ້ງແຕ່ສົມຍືທີ່ເວົາເວີນເວັບໄຊກາຫາຝຣັ່ງປະເທດຄວ້ວ່າຮະບັນບົນຍືມ ມາຈັນລົງສົມຍືປ່າຈຸບັນທີ່ເວົາເວັບໄຊຄວ້ວ່າຮະບັນໂສຕກັນະ ເມື່ອເສົ່ວງສັນກາຮົາເວັບໄຊກາຫາຝຣັ່ງຫລັກສູດແລ້ວ ເພື່ອພ່ອນຄວາມເກົ່າມີຈາກບົກທີ່ເວີຍນ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຮັງວັດທີ່ຜູ້ເວີຍນໄດ້ທີ່ໃຈສັນໄຈເວີຍນ ກຽມສອນອາຈະເປີຕໂອກາສໃຫ້ຜູ້ເວີຍນໄດ້ຮັ່ງມີກິຈກາຮົມນອກຫລັກສູດ ເຂົ້າ ການຮັ້ງເພັນ ການເລັນລະກົບ ການຂ່າຍແພັນສື່ອພິມພໍ ການຈູ້ກາພິນງແລະ ກາພຍແຕ່ງ ເປັນຕົ້ນ ກິຈກາຮົມດັ່ງລ່າວເວີກັນວ່າ Les activités périscolaires ຄໍາວ່າ Péri ມໍາຍຄວາມວ່າ autour ອົບນາງກັງກີເວີກັນວ່າ Les activités parascolaires ຄໍາວ່າ para ມໍາຍຄວາມວ່າ à côté ດັ່ງນັ້ນເວົາຈະເຮັດກິຈກາຮົມດັ່ງລ່າວວ່າ ກິຈກາຮົມເສົ່ມ (ຮອບ) ທັກສູດຫຼື ອົບກິຈກາຮົມ (ເຄີຍ) ຂ້າງຫລັກສູດ

ໃນຮະຫວັງນີ້ 1940 ລົງປະມານນີ້ 1967 ກັ້ນກາຮົາກິຈການແລະ ກຽມສອນນີ້ໄດ້ໃຫ້ການສຳຄັງທີ່ກິຈກາຮົມເສົ່ມທັກສູດແຕ່ຍ່າງໄດ້ ກຽມສ່ວນມາກົດຄວ່າ ກິຈກາຮົມດັ່ງລ່າວເປັນຕົ້ນເກີນຂອງຫລັກສູດ ຈະມີກີໄດ້ ໂນມີກີໄດ້ ບາງທ່ານອາຈະຈຸ່ງສຶກວ່າເປັນແສ້ຍ່າທີ່ໄຮສະຮະ ທຳໄຫ້ຕັ້ງໜີ້ຍື່ອຄ້ອງເສີຍເວລາ ບາງທ່ານອາຈະຄົດຄວ່າ ເປັນຄວາມຝູ້ມີເພື່ອຍືນດີທີ່ (de luxe) ທີ່ໄຟຈຳເປັນຕົ້ນສັນໃຈໄຫ້ເພີ່ມຄົມແກ່ຜູ້ເວີຍນທ່າໃດນັ້ນກັບ

ຕັ້ງແຕ່ປະມານນີ້ 1967 ເປັນຕົ້ນມາ ກຽມສອນກາຫາຝຣັ່ງເຄີດໃນປະເທດອັກຖານແລະ ແຍ່ອມນັ້ນໄດ້ເຫັນຂ້ອສັງເກດເຖິງຢ່າງກົບກິຈກາຮົມເສົ່ມທັກສູດໄວ້ຍ່າງນໍາຄົດ ເຂົ້າສັງເກດເຖິງຄວາມເກົ່າມີຈາກບົກທີ່ເວີຍນ ເບື່ອໜ່າຍຂອງຜູ້ເວີຍນໃນຮະຫວັງນັ້ນເວັບໄຊກາຫາຝຣັ່ງຫລັກສູດ ກວາມເກົ່າມີຫຼື ອົບກິຈກາຮົມເບື່ອນັ້ນກັບລາຍເປັນຄວາມສັນໃຈ ກວາມກະທີ່ອ່ານັ້ນທີ່ທີ່ເວີ່ມກຳນົດກິຈກາຮົມເສົ່ມທັກສູດ ກວາມຈຸ່ງສຶກມີ້ວິວທີ່ຈົວເຖິງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພີ່ມຜູ້ເວີຍນຈຸ່ງສຶກເປັນອີສະຮະ ຈາກຫລັກສູດແລະ ການສອນກາຮົມຫຼື ເປັນອີສະຮະຈາກການນັ້ນເວັບໄຊເປັນຮັບຮ້ອຍໃຫ້ອັງເວີຍນທີ່ມີສະພາກຄຳຍົກ ແລະ ເຕັມໄປຄວ້ວ່າພີ້

รึตรองระหว่างครุกับศิษย์มาสู่การยืนล้อมวงรอบกีثار เพื่อร่วมร้องเพลงฝรั่งเศสสักเพลงหนึ่งอย่างเป็นกันเอง นอกจากรูปนี้ ผู้เรียนยังรู้สึกว่าเข้าสามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสที่เรียนมาทำประโยชน์ได้ เมื่อวันกิจกรรม เช่นใช้วันร้องเพลง ใช้เล่นละคร ใช้อ่านหนังสือพิมพ์ ใช้คุยกับเพื่อนที่เป็นคนไทย เขายังรู้สึกว่าภาษาฝรั่งเศสที่เล่าเรียนมาเป็นสิ่งที่มีชีวิตชีวาและนำมาใช้ได้มากกว่าเมื่อเขานั่งเรียนในห้องเรียน โดยเฉพาะในแง่จิตวิทยา เขาจะค้นพบว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสองเขานั้นมีความหมาย มีใช้ความสูญเปล่า เพราะการได้เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสองเขานะเปรียบเสมือนการได้เครื่องมือชนิดหนึ่งมาไว้ในครอบครอง เพื่อเอาไว้ใช้สำหรับบุกเบิกค้นหาสิ่งอื่น ๆ ที่น่าสนใจต่อไป

ในช่วงเวลาประมาณสิบปีที่ผ่านมา กิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ทวีความสำคัญขึ้นอย่างมากในมหาวิทยาลัยทุกมุมโลกในโรงเรียนมัธยมประเภทต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส ได้มี Club français เกิดขึ้นร่วกับคอกหัวใจ สมาชิกของ Club เหล่านี้ก็ชอบทำกิจกรรมนอกหลักสูตรกันอย่างตั้งอกตั้งใจรักกับภาษาฝรั่งเศส เพราะอาจจะจะไม่ใช่ภาษาที่เคยใช้ในการกระจาดกริยาสัก 5 นาที บวกกับ “ขอเวลาอีก 5 นาที เพื่อคุณไกด์ปารีสเมืองหลวงศูนย์กลางการค้าและอารยธรรมที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก” หรืออาจจะยอมอยู่เย็นเพื่อซ้อมละครของ Molière ที่กลับจะนำออกแสดง หรืออาจจะยอมมาโรงเรียนเข้าวันเสาร์เพื่อชมภาษาฝรั่งเศสที่แสดง เท่านั้น เป็นต้น

ครุผู้สอนส่วนมากจึงเริ่มเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะเริ่มรู้สึกว่าการเรียนภาษาฝรั่งเศสในหลักสูตรมีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษามาอย่างดีในการเรียนในชั้นเรียนแล้ว จึงจะสามารถนำทักษะที่กล่าวถึงแล้วทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) นั้นมาใช้ในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ เช่น ผู้เรียนที่ได้รับการฝึกการฟังมาอย่างดี เมื่อนั้นคุยกับเพื่อนๆ ก็จะไม่เห็นแต่เพียงภาพแต่จะเข้าใจประโยชน์ที่ได้ยินด้วย หรือผู้เรียนสามารถเขียนจากหมายโดยท่องกับเพื่อนชาวฝรั่งเศสได้ โดยไม่กระายกริยาพิเศษใดๆ ไปหมดทุกบรรทัด เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การเรียนในชั้นเรียนตามหลักสูตรเป็นการเตรียมผู้เรียนไปสู่การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมก็จะกลับช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนในชั้นเรียนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ผู้เรียนมีความสามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้จะเป็นการพ้องไปในที่ว่า การเรียนภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียนยังไม่สมบูรณ์และดีพอ ครุผู้สอนควรหาทางปรับปรุงแก้ไข จนกว่าผู้เรียนจะสามารถใช้ทักษะต่าง ๆ ได้กล่องแล้ว

ตั้งแต่ปี 1975 เป็นทันมา กิจกรรมเสริม (นอก) หลักสูตรกีฬาเริ่มล้าแต่เข้าไปในห้องเรียน และค่อยๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรอย่างถูกกฎหมาย ในมหาวิทยาลัยหลายแห่งในอเมริกา ออสเตรเลีย อ非ริกา และญี่ปุ่น การเรียนวัฒนธรรมฝรั่งเศสจะใช้เพลงภาษาฝรั่งเศสเป็นหลักในการอธิบายเนื้อหาต่างๆ ภาพยันต์สาระคดีสั้นๆ จะเป็น texte ที่ใช้เรียนในเวลาเรียน หนังสือพิมพ์ภาษาฝรั่งเศสได้ปลิวเข้ามาระหว่างเดียงคุกับหนังสือแบบเรียนเล่มเดียวเล่มเดิมที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงบนโต๊ะเรียน สถาบันผู้รับผิดชอบในการผลิตและฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในหลายประเทศเริ่มบรรจุวิชาการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรในห้องเรียนลงในหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสอาจจะเปลี่ยนโฉมหน้าไปจากเดิมในอนาคตอันใกล้ สรุปวันนี้ไม่เพียงแต่ว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรจะก้าวเข้ามาทัดเทียมเกียงบ่าเกียงไหล่ กับการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรในชั้นเรียนเท่านั้น อาจจะเป็นไปได้หรือไม่ที่ว่า เทคนิคและวิธีการสอนภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียนจะเป็นอิสระขึ้น กล่องทวัชัน น่าสนใจ และมีชีวิตชื้าขึ้น จนกระทั่งเมื่อการแบ่งแยกระหว่าง L'enseignement scolaire และ Les activités périscolaires เมื่อถึงวันนั้น เราอาจจะพูดถึง Les activités scolaires เท่านั้น ครูผู้สอนจะมีบทบาทหรือหน้าที่อย่างไรบ้างในการนำกลุ่มการทำ Les activités scolaires ในชั้นเรียน ?

ในปัจจุบัน ได้มีการค้นคว้าหาแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส โดยนำสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ที่เคยใช้ในกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาใช้สร้างบทเรียน เพื่อใช้ในเวลาเรียนการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งจะได้กล่าวถึงอย่างละเอียดในโอกาสต่อไปตามลำดับ กัน

1. La chanson en classe
  2. Le film en classe
  3. L'article de presse en classe

Bibliographies

- Reboullet A. Le périscolaire aujourd’hui, *Le Français dans le monde* N° 51

Keilerman M. Le périscolaire n'est pas un luxe, *Le Français dans le Monde* n° 51

Ibrahim A. Les professeurs face à la chanson, *Le Français dans le Monde* n° 181

Tetu De Labsade Initiation à la culture québécoise par la chanson, *Le Français dans le Monde* n° 181

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

สาขาราชเทวี

“เพื่อนคู่คิดมิตรคู่บ้านของทุกท่าน”

โทร. 2829136-42

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี

๒๕๒๒

สำนักมาตรฐานภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ เวลา ๑๓.๓๐ น. สมาคมครุภำยฯ จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๒๒ ขึ้น ณ ที่ทำการข้าวครัวของสมาคมฯ ตึก ๑ คอมมอนส์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีสมาชิกมาร่วมประชุมทั้งสิ้น ๔๙ คน สรุปสาระของการประชุมได้ตามระเบียบวาระของการประชุมดังนี้

๑. องค์นายนักทรงประศรัย

องค์นายกทรงกล่าวท้าท้อนรับสมาชิกที่มาประชุม และทรงกล่าวเปิดประชุมสามัญประจำปี ๒๕๒๒

๒. รายงานประจำปีของสมาคมฯ

เดখานุการรายงานประจำปีของสมาคมฯ ทั้งแต่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ ถึง ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ตามรายงานที่ได้ลงพิมพ์แล้วในวารสารของสมาคมฯ ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๒๒ (หน้า ๒๗) ซึ่งแจกให้สมาชิกในวันประชุมใหญ่นี้ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ งานบริหาร คณะกรรมการบริหารชุดที่ ๑ ได้ประชุมเพื่อพิจารณาดำเนินงานของสมาคมฯ รวมทั้งสิ้น ๑๗ ครั้ง ได้แก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ จนแล้วเสร็จเพื่อเสนอขออนุมัติต่อที่ประชุมใหญ่ ๒๕๒๒ นี้ ได้แก้ไขแบบใบสมัครและใบต่ออายุสมาชิก ได้พิจารณาย้ายที่คงสมาคมฯ ได้ดำเนินการหารายได้เข้าสมาคมฯ ได้ประชาสัมพันธ์สมาคมฯ รวมทั้งไดเชิญผู้มีเกียรติเข้าเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของสมาคมฯ ๒ ท่าน

๒.๒ การประสานงานกับหน่วยงานอื่นฯ ในประเทศ ได้ประสานงานกับมูลนิธิวิทยาลัยต่างๆ และกรมวิเทศสหการในการจัดทำโครงการความร่วมมือทางด้านการศึกษากับรัฐบาลฝรั่งเศส ได้เตรียมข้อมูลให้ทบทวนมหาวิทยาลัยเพื่อจัดทำแบบสอบถามการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส และได้ประสานงานกับ Services Culturels และ Alliance Française

๒.๓ การติดต่อกับต่างประเทศ องค์นายกได้เดินทางไปประชุม FIPE ในฐานะทราบเป็นผู้แทนของสมาคมฯ ได้ทรงออกเดินทางเลือกตั้งกรรมการบริหาร FIPE และได้ทรงร่วมสัมนา

เกี่ยวกับการศึกษาภาษาฝรั่งเศสโดยทรงใช้ข้อมูลเรื่องการเรียนภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษา และ ระดับอุดมศึกษาซึ่งสมาคมฯ จัดทำไว้ประกอบการสอนน่า นอกเหนือไปจากนี้สมาคมฯ ยังได้ประสาน งานกับกลุ่ม Amitié sans Frontière เพื่อสนับสนุนให้สมาชิกได้มีเพื่อนชาวฝรั่งเศสทางชาติหลาย

2.4 การจัดทำวารสารและข่าว

ในรอบปีที่ผ่านมาสมาคมฯ ได้ออกการสารของสมาคมฯ 3 ฉบับ และออก ข่าวเพื่อสมาชิกรวมทั้งสิ้น 10 ฉบับ

2.5 งานกิจกรรมเพื่อสมาชิก

สมาคมฯ ได้จัดกิจกรรมเพื่อสมาชิกรวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง โดยเปลี่ยนชื่อนิคของ กิจกรรมและสถานที่จัดกิจกรรมให้ต่างๆ กันไป เพื่อให้สมาชิกได้รับประโยชน์หลายชนิดโดย ทั่วถ้วน

2.6 งานที่ได้เริ่มโครงการไปแล้วแต่ยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 ได้ริเริ่มโครงการที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิก หลายโครงการ บางโครงการยังไม่แล้วเสร็จ เพราะคณะกรรมการหมดภาระลงเลี้ยงก่อนจึงขอเสนอ ให้คณะกรรมการชุดต่อไปดำเนินการตั้งนี้ จัดหาทุนเดินทางไปกลับประเทศฝรั่งเศสให้ครุภาระดับ มัธยมศึกษา จัดอบรมครูประจำการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ จัดทำรายชื่อวิทยานิพนธ์และบทคัดย่อ ของวิทยานิพนธ์ที่นักเรียนไทยทำทั้งในฝรั่งเศสและในประเทศไทย รวมทั้งวิทยานิพนธ์ที่ชาว ฝรั่งเศสทำไว้เกี่ยวกับประเทศไทย จัดทำหนังสือวิชาการ รวบรวมแบบฝึกหัดวิชาภาษาฝรั่งเศส ที่สถาบันต่างๆ ในประเทศไทยทำไว้และรวมรวมหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อ ให้พร้อมที่จะเปิดบริการห้องสมุดแก่สมาชิก

2.7 งานที่เสนอแนะให้คณะกรรมการชุดต่อไปดำเนินการ

คณะกรรมการบริหาร ชุดที่ 1 เสนอแนะให้คณะกรรมการบริหารชุดต่อไปจัด ประชุมครุภาระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับ การสอนภาษาฝรั่งเศส ให้ต่อ เนื่องกันไปทั้งสองระดับ จัดกิจกรรมทางวิชาการสำหรับครุภาระดับมัธยมศึกษาโดยเฉพาะ จัดกิจกรรมให้สมาชิกครูในต่างจังหวัด และจัดกิจกรรมให้สมาชิกสถาบันได้รับประโยชน์โดยตรง นอก ประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาฝรั่งเศส ให้จัด สัมมนาเรื่องการวัดผล และการสัมมนาเรื่องการเรียน การสอนภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากความต้องการที่จะแสดงความชำนาญมาก

3. รายงานสถานะการเงินของสมาคมฯ

เหรัญญิกได้แต่งสถาณะการเงินของสมาคมฯ เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2522 ดังนี้

สินทรัพย์	ทุน
เงินสด 165,496.20 บาท	เงินทุนหมุนเวียน
ทั่วสัญญาใช้เงิน 100,000.— บาท	ยอดยกมา 123,253.68 บาท
<u>265,496.20</u> บาท	รายได้มากกว่ารายจ่าย <u>142,243.52</u> บาท
	<u>265,496.20</u> บาท

งบรายรับรายจ่าย (1 มกราคม 2522-10 พฤษภาคม 2522)

รายรับ

รายได้ค่าสมาชิก	66,950.— บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลฝรั่งเศส	69,124.42 บาท
รายได้จากการจำหน่ายของที่ระลึก	8,435.— บาท
รายได้จากการจัดงานสมาคมฯ	440.— บาท
รายได้เหลือจากการจัดทำวารสารของสมาคมฯ	<u>3,460.—</u> บาท <u>148,409.42</u> บาท

รายจ่าย

ค่าส่งไปรษณีย์ภัณฑ์และจดหมาย	1,717.40 บาท
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าวัสดุ	3,299.50 บาท
ค่าใช้จ่ายในการจัดงานสมาคมฯ	<u>1,150.—</u> บาท <u>6,165.90</u> บาท
	<u>142,243.52</u> บาท

และได้มีการเสนอชื่อผู้ตรวจสอบบัญชีของสมาคมฯ คือเสนอให้อาจารย์ร่วมวัลย์ กิยโยพนาภุล ผู้ตรวจสอบบัญชีของสมาคมฯ เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของสมาคมฯ ต่อไป ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (อ่านต่อหน้า 34)

ประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2522

12 พ.ค. 2522 ນີ້ ດະວັດທະນາສົກ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<ดำเนินการเลือกตั้ง

คณะกรรมการ > ชุดเก่า-ชุดใหม่

* กิจกรรม

ประชุมใหญ่วิสามัญ

งานวันเกิดสมาคม

เปิดป้ายสมาคม ๆ

แสดงความยินดีต่อ คุณหญิงเกื้อภาล

ເສດຖິຍະໄທ

29 มิถุนายน 2522

หน้าบ้านใหม่

แสดงความยินดีต่อ →
คุณหญิงเกื้อกริ เสนียร์ไทย

ถ่ายรูปรวมกัน

สมาชิกที่มาร่วมงาน

4. จำนวนสมาชิก

นายทะเบียนได้แต่งเรื่องสมาชิกดังนี้

— ปี 2521

สมาชิกกิตติมศักดิ์	1 คน
สมาชิกสามัญ	494 คน
สมาชิกวิสามัญ	<u>50</u> คน
รวม	<u>545</u> คน
แบ่งเป็น สมาชิกตลอดชีพ	48 คน
สมาชิกวิสามัญตลอดชีพ	3 คน
สมาชิกในกรุงเทพมหานคร	279 คน
สมาชิกในต่างจังหวัด	266 คน
เป็นสมาชิกชาย	74 คน

— ปี 2522 (ถึง 8 พฤษภาคม 2522)

สมาชิกเก่าต่ออายุ	188 คน (ในจำนวนนี้มีสมาชิกตลอดชีพ 51 คน)
สมาชิกสมัครใหม่สามัญ	38 คน
สมาชิกสมัครใหม่วิสามัญ	<u>8</u> คน
รวม	<u>285</u> คน
สมาชิกสถาบัน	65 สถาบัน

จากการเปรียบเทียบจำนวนสมาชิกปี 2521 และปี 2522 จะเห็นได้ว่าจำนวนสมาชิกของสมาคมฯ ลดลงมาก กันนั้นจึงขอให้สมาชิกที่ยังมิได้ต่ออายุได้โปรดติดต่อกับสมาคมฯ และขอให้สมาชิกช่วยประชาสัมพันธ์เพื่อหาสมาชิกให้สมาคมฯ ด้วย

5. การแก้ไขข้อบังคับ

คณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 โดยนายสาราณ สัมพันธารักษ์เสนอให้แก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ ตามเอกสารที่แจกในการประชุม

ที่ประชุมอภิปรายการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบำรุงสมาคมฯ ในหมวดที่ 6 เดิมค่าบำรุงสมาคมฯ สำหรับสมาชิกสามัญและวิสามัญ 50 บาท คณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 เสนอให้

ขึ้นเป็น 100 บาท และเดิมค่าบำรุงสมาคมฯ สำหรับสมาชิกตลอดชีพ 500 บาท คณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 เสนอให้ขึ้นเป็น 1,000 บาท หลังการลงคะแนนเสียงประภาก្ញວ่าที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นสมควรให้เปลี่ยนอัตราค่าบำรุงสมาคมฯ ตามที่คณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 เสนอ

ต่อจากนั้นที่ประชุมได้พิจารณากำหนดเวลาเริ่มใช้อัตราค่าบำรุงใหม่ หลังการอภิปรายที่ประชุมส่วนใหญ่ลงมติให้ใช้อัตราใหม่ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2523 เป็นต้นไป

ส่วนข้อบังคับอื่น ๆ ที่ประชุมได้ลงมติให้เปลี่ยนแปลงไปจากที่คณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 ขอแก้ไขดังนี้

หมวดที่ 13 ข้อ 28 แก้เป็น “การเบิกจ่ายเงินให้นายกและ/หรืออุปนายกและเหรัญญิกเป็นผู้ลงนามร่วมกัน”

ที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ให้บังคับใช้ข้อบังคับนี้ (ยกเว้นข้อบังคับว่าด้วยอัตราค่าบำรุงสมาคมฯ) ตั้งแต่วันที่ที่ประชุมลงมตินี้เป็นต้นไป เพื่อให้คณะกรรมการบริหารชุดใหม่ได้ถือเป็นแนวปฏิบัติในการบริหารงานของสมาคมฯ

6. องค์นายกทรง寥ที่ประชุมในนามของคณะกรรมการบริหารชุดที่ 1

องค์นายกได้ทรง寥ที่ประชุมในนามของคณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 ซึ่งจะหมายความว่าลงในวันนั้น นอกเหนือนั้นยังได้ทรงชี้แจงวิธีการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งบริหารของสมาคมฯ ว่า ในบัน្តีได้ให้ผู้สนใจทำงานให้สมาคมฯ กรอกแบบใบสมัคร ทั้งนี้ เพราะทรงเห็นว่าวิธีนี้เป็นกรรมการจะไม่รู้สึกจำยอมต้องมาทำงานให้สมาคมฯ หรือไม่อาจทำงานให้สมาคมฯ ได้เต็มที่ เพราะเมื่อเป็นผู้ลงนามสมัครมาเองแล้วก็ย่อมทราบดีว่าต้องมาประชุมสม่ำเสมอ และการได้รับใบสมัครก่อนเวลาปีครับสมัครเป็นเวลานาน ทำให้ผู้สนใจทำงานให้สมาคมฯ มีเวลาคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนลงนาม

นอกจากนี้ทรงเชิญให้สมาชิกสมัครเป็นกรรมการเพื่อมาทำงานให้สมาคมฯ เพราะผู้ที่มีความรู้มีประสบการณ์จะมีโอกาสช่วยสมาคมฯ ทำประโยชน์แก่การสอนภาษาฝรั่งเศสอาจมีประโยชน์ต่อสถาบันที่ตนสังกัดอยู่ หรือต่อตนเอง เพราะได้รู้เห็นและมีประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อเพื่อนสมาชิก เพราะอาจเป็นปากเป็นเสียงแทนเพื่อนสมาชิกได้

สำหรับการเลือกตั้งครั้งนี้ทรงขอให้พิจารณาเลือกคนใหม่ ๆ บ้าง เพื่อให้สมาคมฯ มีแนวความคิดใหม่ ๆ ในการบริหารสมาคมฯ ในปีต่อ ๆ ไป

7. การเลือกตั้งนายกและกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดที่ 2

หลังจากนั้น ได้มีการดำเนินการเลือกตั้งนายกและกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดที่ 2 โดยการลงบัตร การใช้บัตรให้ก้าเครื่องหมายลงหน้าหมายเลขอประจำตัวผู้สมัคร สมาชิกมีสิทธิเลือกนายกและกรรมการบริหารอีก 1 ราย 1 คน ถ้าบัตรได้ก้าเครื่องหมายมากกว่า 14 แห่ง ถือว่าเป็นบัตรเสีย แต่ถ้าบัตรได้ก้าเครื่องหมายน้อยกว่า 14 แห่ง ถือว่าเป็นบัตรใช้ได้

รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งมีดังนี้

– ตำแหน่งนายกสมาคม

หมายเลข 1 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

– ตำแหน่งกรรมการบริหาร

หมายเลข 2 คุณหญิงจินทนา ยศสุนทร

หมายเลข 3 นางลัดดา วงศ์สาỵัณห์

หมายเลข 4 นางวงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์

หมายเลข 5 นางธิดา บุญธรรม

หมายเลข 6 นายอภิชัย จันทรเสน

หมายเลข 7 น.ส. ประวนี นรินทรากุล ณ อยธยา

หมายเลข 8 นางพยอม ธรรมบัตร

หมายเลข 9 นางจงกล ศุภเวชย์

หมายเลข 10 น.ส. อุรัจนา เชванชลาการ

หมายเลข 11 นางพรวนี ชนิกสุขการ

หมายเลข 12 น.ส. ออมสิริ สัตห์สุรติกุล

หมายเลข 13 น.ส. พิมพา ฐานิสสรณ์

หมายเลข 14 น.ส. ลาวดย์ ชัยເຖິງເອມ

หมายเลข 15 น.ส. ชูบุญ ช่วยประสิทธิ์

หมายเลข 16 นางเงวanchnee นิมนานุ

หมายเลข 17 น.ส. อรวรรณ บ้านสวัสดิ์

ผลของการเลือกตั้งมีดังนี้

ตำแหน่งนายกสมาคม ได้แก่

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา (ได้ 41 เสียง)

ตำแหน่งกรรมการบริหาร ได้แก่

1. นางธิดา บุญธรรม (ได้ 47 เสียง)
2. นางพยอม ธรรมบุตร (ได้ 47 เสียง)
3. นายอภิชัย จันทรเสน (ได้ 46 เสียง)
4. นางจงกล สุวารชัย (ได้ 45 เสียง)
5. นางวงศ์ทิร์ พินัยนิติศาสตร์ (ได้ 44 เสียง)
6. คุณหญิงจินتنا ยศสุนทร (ได้ 43 เสียง)
7. นางลักษดา วงศ์สายัณห (ได้ 43 เสียง)
8. น.ส. ออมสิริ สอนห์สรัติกุล (ได้ 42 เสียง)
9. นางเงวะชนี นิมนานล (ได้ 41 เสียง)
10. น.ส. ประภาณี นรินทรangกร ณ อยธยา (ได้ 39 เสียง)
11. น.ส. อุรัสยา เชาว์ชลากอร (ได้ 39 เสียง)
12. นางพร摊ี ชนกสุขกาน (ได้ 38 เสียง)
13. น.ส. ลาวัลย์ ชัยเชียงเอม (ได้ 30 เสียง)

เนื่องจากคณะกรรมการบริหารที่ได้รับเลือกตั้งใหม่นี้อาจพิจารณาเลือกบุคคลเข้าร่วมงาน
ได้อีก 7 ท่าน จึงให้มีการเสนอชื่อบุคคลในที่ประชุมใหญ่อีกดังนี้

1. น.ส. ส่งครี ศรีจันทร์พันธ์ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
2. น.ส. สดชื่น ชัยประสาท (มหาวิทยาลัยศิลปากร) (ขอถอนตัว)
3. น.ส. ประภา งามไพโรจน์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
4. นายสามารถ สัมพันธารักษ์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) (ขอถอนตัว)
5. นางแพรวโพยม บุณยะผลึก (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) (ขอถอนตัว)
6. น.ส. อรุวรรณ ป้านสวัสดิ์ (โรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย)
7. น.ส. นันทา ไกรวิทย์ (มหาวิทยาลัยกรุงศรีนกรวิโรฒ)
8. นาง索กี เนตรากม (โรงเรียนเทพศิรินทร์) (ขอถอนตัว)
9. นางฤทธิศักดิ์ ฉะย่างกาน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
10. นายเดชา อุตตระนที (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
11. น.ส. ชุมบุญ ช่วยประพิทักษ์ (มหาวิทยาลัยศิลปากร) (ขอถอนตัว)
12. นางศิริษา พินิจภูวดล (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
13. น.ส. ประมาณ ลีศิริเศรษฐ (กรุงเทพมหานครชีวิทยาลัย) (ขอถอนตัว)

๕๙
ทั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ส่วนใหญ่ที่จะเลือกหรือไม่เลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อนี้ หรืออาจเลือกบุคคลที่ที่ประชุมไม่ได้เสนอชื่อเข้ามาทำงานร่วมกันได้

หลังจากนั้น คณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 ที่ได้รับการเลือกตั้ง แสดงตนร่วมกับคณะกรรมการบริหารชุดที่ 1 ซึ่งหมดหน้าที่ตามวาระ

เลิกประชุมเวลา 16.45 น.

8. รายพระนามและรายนามกรรมการชุดที่ 2

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 20 พฤษภาคม 2522 คณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2522 ณ วังสะปทุม เพื่อเลือกตั้งกรรมการเพิ่มเติมอีก 7 คน โดยเลือกจากรายชื่อที่มีผู้เสนอในที่ประชุมใหญ่และมีผู้เสนอเพิ่มเติมรวม 9 คน และเมื่อวันจันทร์ที่ 4 มิถุนายน 2522 คณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 จึงได้มีการประชุมครั้งที่ 2/2522 ณ ที่ทำการสมาคมฯ และได้กำหนดหน้าที่กรรมการชุดที่ 2 ดังต่อไปนี้ :

1. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายก	
2. คุณหญิงจินทนา ยศสุนทร อุปนายก	
3. นางลักษดา วงศ์สายัณห์ อุปนายก	
4. นางวงศ์ทิร์ พินัยนิติศาสตร์ กรรมการและเหรัญญิก	
5. นายอภิชัย จันทรเสน กรรมการและนายทะเบียน	
6. น.ส. อมรสิริ สันNeill สุรัติกุล กรรมการและผู้ช่วยนายทะเบียน	
7. นางพรรณี ชนิตสุขการ กรรมการและประชาสัมพันธ์	
8. นางเริงรัชนี นิมนวล กรรมการและปฏิคม	
9. น.ส. เทือนใจ จุลกุล กรรมการและผู้ช่วยปฏิคม	
10. นางจงกล สุกเวช กรรมการและสมาชิกสัมพันธ์	
11. น.ส. อุรัสษา เชวงนชลักษ์ กรรมการบรรณาธิการและผู้ช่วยสมาชิกสัมพันธ์	
12. นางธิดา บุญธรรม กรรมการและสาร旦ียกร	
13. นางพยอม ธรรมบุตร กรรมการและเลขานุการ	
14. น.ส. ประวนนี นรินทร์กร ณ อยุธยา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
15. นายเดชา อุตตุรนที กรรมการ	
16. นางกุลศักดิ์ ฉายางาม กรรมการ	
17. นางอรวรรณ รัตนกานพ กรรมการ	
18. น.ส. ส่งศรี ศรีจันทร์พันธุ์ กรรมการ	
19. น.ส. ประภา งานໄฟโรม กรรมการ	
20. น.ส. อรวรรณี บ้านสวัสดิ์ กรรมการ	
21. น.ส. ดาวลักษ์ ษัยเชียงเอม กรรมการ	

๙. การประชุมใหญ่วิสามัญและงานวันเกิดสมาคม

วันศุกร์ที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2522 เป็นวันซึ่งสมาคมครุภำพรั้งเศสแห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งมาครบ 2 ปี คณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 จัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ งานวันเกิดและงานเปิดที่ทำการใหม่ของสมาคมฯ พร้อมกับงานเฉลิมแสดงความยินดีแก่ศาสตราจารย์คุณหญิงเกื้อฤทธิ์ เสด็จารไทย ในโอกาสเดียวกัน ณ ที่ทำการของสมาคม : 31/28 หมู่บ้านอรรถกฤต 1 ซอย 4 ซอยอารีสัมพันธ์ 4 ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4 มีสมาชิกมาร่วมงานและร่วมประชุมรวมทั้งสัมมนา 54 คน รายละเอียดในวันงานมีดังนี้คือ

องค์นายกทรงเบ็ดນ้ำยื่นขอสมาคมฯ

เมื่อเวลา 16.15 น. องค์นายกทรงทำพิธีเบ็ดน้ำยื่นขอสมาคมครุภำพรั้งเศสแห่งประเทศไทย หลังจากนั้นองค์นายกทรงประเครยเนื่องในงานวันเกิดและเบ็ดน้ำยื่นขอสมาคมฯ ในโอกาสเดียวกันนี้ องค์นายกทรงมอบช่อดอกไม้แสดงความยินดีต่อศาสตราจารย์คุณหญิงเกื้อฤทธิ์ เสด็จารไทย ผู้ได้รับ PALMES ACADEMIQUES จากรัฐบาลฝรั่งเศส

องค์นายกทรงเบ็ดประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๒๒

เมื่อเวลา 16.30 น. องค์นายกทรงเบ็ดประชุมใหญ่วิสามัญครั้งที่ ๑/๒๕๒๒ ทรงประเครย ท่อนรับสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม ณ ที่ทำการใหม่ของสมาคมฯ ทรงแจ้งให้ประชุมทราบว่าเนื่องด้วยยังมีข้อควรแก้ไขอีกเล็กน้อยในข้อบังคับของสมาคม หลังจากที่ได้รับแก้ไขในการประชุมใหญ่วิสามัญประจำปี ๒๕๒๒ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ แล้ว กรรมการบริหารจำนวน ๑๑ คนจึงได้ทูลถามว่าข้อทำร่องเป็นลายลักษณ์ยกเว้นท่อนายกเพื่อทรงเรียกประชุมใหญ่วิสามัญครั้งนี้

ที่จากนั้น คณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 โดยนางวันทร์ พินัยนิติศาสตร์ เสนอให้แก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ ตามเอกสารที่แจกในการประชุม ที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ใช้ข้อบังคับของสมาคมฯ ฉบับซึ่งคณะกรรมการบริหารชุดที่ ๒ เสนอ ทั้งแต่วันที่ที่ประชุมนั้ลงมติเป็นตนไป โดยให้เปลี่ยนแปลงไปจากที่คณะกรรมการบริหารชุดที่ ๒ เสนอไว้ กังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑๐ ข้อ 19. 19.3 แก้เป็น “จากสมาชิกภาพตามข้อ ๘”

หมวดที่ ๑๔ เพิ่ม “การแก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ”

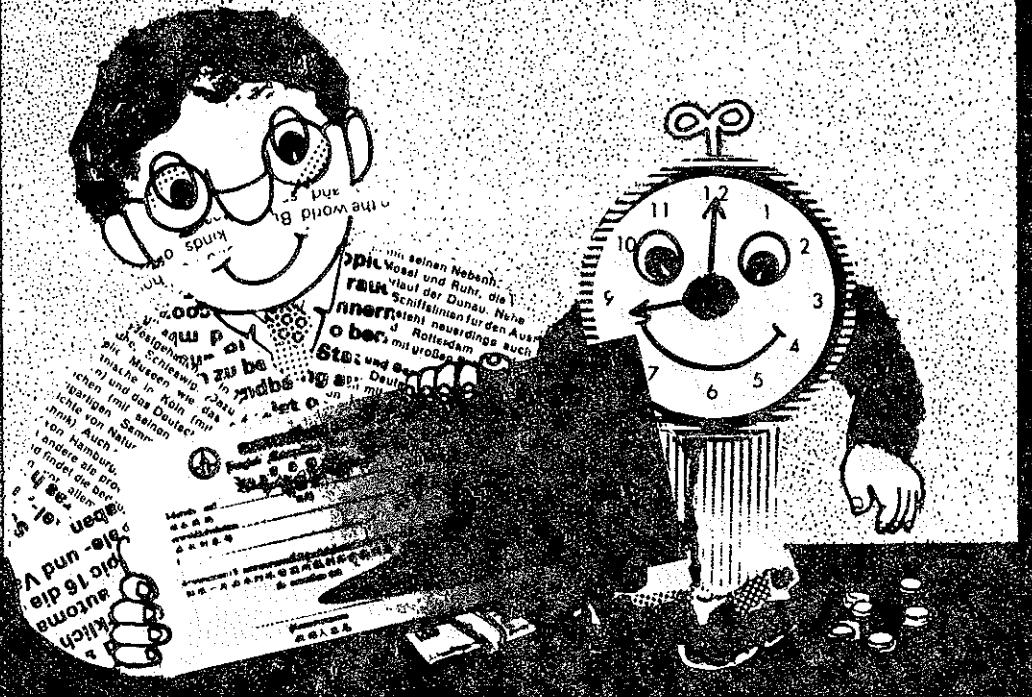
การประชุมตั้งกล่าวสั้นสุดลงเมื่อเวลา 16.40 น.

องค์นายกทรงเบ็ดงานสังสรรค์ระหว่างสมาชิก

เมื่อเวลาประมาณ 16.45 น. องค์นายกทรงเบ็ดงานสังสรรค์ระหว่างสมาชิก สมาชิกที่มาในงานร่วมรับประทานน้ำชา งานดำเนินไปในบรรยากาศของความเป็นกันเองและสันสุกดลงเมื่อเวลาประมาณ 18.00 น.

แพรวโพยน บุนยะผลึก — บันทึกรายงานการประชุม
พยอม ธรรมบุตร

ເພື່ອກ່າວຕາມວລາທີ່ເພີ້ນໄວ້

ວັນຕິນຫຽນວິທະນະປັບປຸງ..... ສົ່ງຕ່າງກີຈະແປປະປັບປຸງ
ທາມກາລເວລາ ແຕ່ວັນຕິນທີ່ຜ່ານໄປຈະເພີ້ນຄ່າ ເນື່ອເວລານີ້
ກໍານົດຕັ້ງກຳນົດໄສໃນຄຣອນຄຣອນ ..... ເພຣະ .....

ບັດຮກນັ້ນລົມືດອຄເບີ້ຍ ບອບ
ຮນາຄາຣສົຣນຄຣ
• • ເພີ້ນຄ່າຕາມເວລາກີເພີ້ນຂຶ້ນ ..

ບັດຮກນັ້ນລົມືດອຄເບີ້ຍມີແທ່ງເຕີຍວິທີ

ຮນາຄາຣສົຣນຄຣ
ສໍາໜັບທໍານາເຮົາເວລາເສຍວ

บัญหาการฟังและการเขียนภาษาฝรั่งเศส

ประภา งามไฟโรจน์

การฟังและการเขียนเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จุดประสงค์ในการสอนอีกหนึ่งอย่างคือ การเขียนภาษาฝรั่งเศสเพื่อประโยชน์ที่ต้องการผู้สอนภาษาฝรั่งเศสได้นำเอาผลการเรียนที่จะกล่าวถึงท่อไปนี้ ไปปรับปรุง改良ภาพการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสให้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาที่จะเสนอต่อไปนี้ เป็นผลงานส่วนหนึ่งจากการวิจัย เรื่อง “การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย”⁽¹⁾

ผลจากการวิจัยข้อทดสอบ dictée ของนักเรียน ม.ศ. 4 จำนวน 93 คน ชี้ว่า นักเรียนภาษาฝรั่งเศส โดยระบบ audio-visuel ได้ 1 เทอม ประจำปีการศึกษา 2516 – 2517 ได้พบว่า นักเรียนที่มีความต้องการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสอย่างมาก สามารถเขียนภาษาฝรั่งเศส สรุปปัญหาได้ดังนี้

๑) การใช้เครื่องหมาย (Faute de signe)

ก. ผิดเครื่องหมายวรรคตอน (Signe de Ponctuation)

นักเรียนทำผิด เพราะในภาษาไทย ไม่ใส่เครื่องหมายวรรคตอนอย่างในภาษาฝรั่งเศส เช่น จะประยุกจ์ต้องใส่ point ประยุกย่อใช้ virgule ประยุกคำถ้าไม่ใส่เครื่องหมายคำถ้า เป็นทัน การจะประยุกของภาษาไทยใช้ เว้นวรรคแทน และในที่ๆ จะต้องใส่ virgule ก็จะใช้วี เว้นวรรคน้อยแทนเป็นทัน

ปั้นหานักเรียนไม่ใส่เครื่องหมายวรรคตอน จึงมักจะพบบ่อย ๆ

๔. ผิดเครื่องหมายของเสียง (Signe de l'accent)

สำหรับเรื่องนี้ไม่ค่อยจะมีปัญหา เพราะในภาษาไทยมีวรรณยุกต์ใช้เช่น แม้ว่า l'accent ดังกล่าวจะเขียนแตกต่างไปจากภาษาฝรั่งเศสก็ตาม

2) การเขียนผิดหลักไวยากรณ์ (Faute grammaticale)

ก. เครื่องหมายพหูจົນ (Marque du pluriel)

ปัญหานี้นักเรียนทำผิดบ่อยมาก ทั้งนี้ เพราะในภาษาไทย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำให้

- * เป็นพหูพจน์อย่างในภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาอังกฤษ ถ้าต้องการให้เป็นพหูพจน์ก็ใช้วิธีนำ "-e" คำคุณศัพท์ (adjectif) หรือคำวิเศษณ์ (adverbe) ไปขยายเท่านั้น เช่น เด็กหลายคน มีคนมาก มาก

ตัวนี้อ้วนมาก ๆ เป็นต้น

1

11

11

1. Prapha NGANPHIROCHANA L'Enseignement et l'Etude du Français à l'Ecole Secondaire en Thaïlande (Thèse pour le Doctorat de Troisième Cycle) France : Université de Bordeaux II. Mars 1977. pp. 104-113.

อีกประการหนึ่งของการออกเสียงของภาษาฝรั่งเศส marque du pluriel ในภาษาเขียน ไม่ได้ถูกออกเสียง คัวในภาษาพูดหรือในการอ่าน เช่น des chemises noires

ข. เครื่องหมายเพศหญิง (Marque du féminin)

บัญชานี้ก็เช่นเดียวกัน นักเรียนมักทำผิดบ่อย ก็ขอแนะที่เขียนไม่ให้คำ accord กัน เช่น des chemises noires ทั้งนี้ เพราะคำในภาษาไทยไม่มีเพคตอย่างในภาษาฝรั่งเศส จึงไม่มีวิธีการเปลี่ยน

คำให้เป็นเพคหญิง หรือเพคชายอย่างในภาษาฝรั่งเศส การที่จะเป็นเพคชายหรือหญิง มีคำสำคัญๆ ที่ต้องจำ เช่น ชาย หญิง ตัวผู้ ตัวเมีย หรือหาคำขยาย เช่น เด็กชาย เด็กหญิง ไก่ตัวผู้

ไก่ตัวเมีย เป็นต้น

3) การฟัง (Faute d'audition)

ในภาษาฝรั่งเศส le timbre, la sonorité หรือ certaines caractéristiques articulatoires¹ เป็นสิ่งที่สำคัญมาก แต่สิ่งเหล่านี้สำคัญเป็นอันดับรอง หรืออาจจะไม่มีความสำคัญเลยในภาษาไทย สำนักัญในภาษาไทย คือการขันลงของเสียงและการหักงับระหว่างคำ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงมักจะไม่ได้ยินเสียงคำบางคำ เช่น

“Le paquet de cigarettes”

“Une boîte d'allumettes”

“Les amis d'Hélène”

นักเรียนบางคนลับที่ของคำ เนื่องจากจับเสียงทั้งหมดไม่ทัน (défaut d'assimilation des sons) อย่างเช่น ในประโยค “Ce n'est rien, Mademoiselle” นักเรียนจะเขียนเป็น “C'est ne rien, Mademoiselle” หรือ “C'est n'est rien Mademoiselle”

นักเรียนบางคนแยกเสียงออก phonème บางตัวไม่ออกร เช่น ระหว่าง

/l/ และ /d/ ex “de bureau” แทนที่จะเป็น “le bureau”

/e/ และ /ə/ ex “les paquets” แทนที่จะเป็น “le paquet”

/a/ และ /o/ ex “Les amis d'Hélène vont au théâtre” แทนที่จะเป็น “Les amis d' Hélène vont au théâtre.”

/S/ และ /Z/ ex : “Elles sont des chemises noires” แทนที่จะเป็น “Elles ont des chemises noires.

le timbre หมายถึงคุณลักษณะเฉพาะของเสียง ในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งแยกความแตกต่างระหว่างเสียงออกจากกัน เช่น a จาก o

e ouvert [ɛ] จาก e fermé [e]

la sonorité หมายถึงคุณลักษณะของเสียง เช่น เสียงสูง เสียงต่ำ เป็นต้น

articulatoire หมายถึงการออกเสียงด้วยการเคลื่อนไหวริมฝีปาก ลิ้น ท้าให้เสียงต่างๆ แตกต่างกันอย่างชัดเจน

4) การสะกดคำผิด (Faute d'orthographe)

นักเรียนสะกดคำผิดเนื่องจากในการอ่าน หรือการพูดภาษาฝรั่งเศส phonème บางตัวเราไม่ออคเสียง ตัวอย่างเช่น “Ce n'est rien.” นักเรียนเขียนเป็น “Ce n^es rien.” “Le paquet de cigarettes vient de Paris.” นักเรียนเขียนเป็น “Le paquet de cigarettes vien de Paris.”

5) การเขียนด้วยอักษรตัวใหญ่ (Faute de majuscule)

การเขียนขึ้นกันประ搔ยคัดว้อยอักษรตัวใหญ่ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นักเรียนทำผิด ก็จะเขียนตัวเท่ากันไปหมด ทั้งนี้ เพราะหลักการเขียนภาษาไทย ไม่มีการขึ้นกันประ搔ยคัดว้อยอักษรตัวใหญ่ เช่น “Ce sont ses cahiers.” นักเรียนเขียนเป็น “ce sont ses cahiers.”

6) ความไม่เข้าใจความหมาย (Mauvaise compréhension)

นักเรียนเขียนผิดเบ็น เพราะไม่ได้คำนึงถึงความหมาย และหลักไวยากรณ์ เขียนตามเสียงที่ได้ยิน เช่น

“Mais mouchoirs sont là.”	{	แทนที่จะเป็น
“Met mouchoirs sont là.”		“Mes mouchoirs sont là.”

จากบัญหาทั้งกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การฟังและการเขียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนไทย แยกได้เป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. สิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำผิดเบ็นพระคุณลักษณะ (caractéristiques) นานา ของภาษาฝรั่งเศสไม่มีในภาษาไทย
2. นักเรียนยังไม่คุ้นเคย หรือเคยชินเพียงพอกับเสียงภาษาฝรั่งเศส จึงเขียนไปตามที่ได้ยิน อีกประการหนึ่งการที่เครื่องรับ (le récepteur-les oreilles) ไม่คี ทำให้ออกเสียงไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นผลให้เขียนผิด ถังที่ M. Debysser⁽¹⁾ ได้กล่าวไว้ว่า “นักเรียนไทยมีความลำบากต่อการฟังและการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสมาก ความเคยชินต่อการฟังและการออกเสียงภาษาแม่ ทำให้นักเรียนไทยไม่ได้ยิน “les traits distinctifs.” ซึ่งทำให้เสียงภาษาฝรั่งเศสแตกต่างกัน เมื่อการฟังไม่ดี การออกเสียงก็ย่อมไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้การพูดก็ไม่ถูกต้องไปด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้การเขียนไม่ถูกต้อง”

(1)—DEBYSER, F., Conseils pédagogiques à l'Intention des professeurs de Français en Thailande : Difficultés Phonétiques des Elèves Thailandais Paris : B.E.L.C., 15/6/1967 —n°1959, p. 1.

สถาบัน ALT

ใน ร.ร. กาญจนเทพฯ ชั้นกรีฑาสถานแห่งชาติ เกรทฟูล กรุงเทพฯ ๑๕
โทร. ๒๕๒-๒๒๕๐

เป็นศูนย์สอน TOEFL ซึ่งได้รับการรับรอง

จากศูนย์สอน ETS แห่ง Princeton

อำนวยการสอนและให้บริการเพื่อเตรียมสอบ

TOEFL, GMAT และ GRE เพื่อศึกษาต่อ ณ USA

ชนปะรัญญา ตรี โภ เอก ทุกแขนงวิชา

เบ็ดสอน TOEFL ชั้น ๕ รุ่น ๕๐

1. เริ่มเรียนกลางเดือนกุมภาพันธ์ เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน เมษายน
2. เริ่มเรียนต้นเดือน พฤษภาคม เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน มิถุนายน
3. เริ่มเรียนปลายเดือน กรกฏาคม เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน กันยายน
4. เริ่มเรียนต้นเดือน กันยายน เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน ธันวาคม
5. เริ่มเรียนปลายเดือน ธันวาคม เพื่อเตรียมสอบ TOEFL ในเดือน มกราคม

(เริ่มนับรวมครั้งแรก ๑ เดือนก่อนเริ่มเรียน และวันเริ่มเรียนที่ແเนื่องของแต่ละรุ่น จะประกาศให้ทราบผ่าน น.ส.พ. สายรั้ว น.ส.พ. นิตตินักศึกษา และ น.ส.พ. มหาวิทยาลัย ส่วนตารางสอนของแต่ละวิชาจะพิมพ์แยกในวันเปิดเรียน)

มีวิชา TOEFL ให้เลือกเรียนได้ ๓ วิชา ๆ ละ ๒ รอบ คือ

1. English I. TOEFL Tutorial Course (ชั้นสูง)
2. English II. TOEFL Special Course (ชั้นกลาง)
3. English III. TOEFL Intensive Course (ชั้นเร่งรัด)

นับบริการฟรีกว่า ๘ ประเภท

เพื่อช่วยการศึกษาต่อ ณ USA

ใช้คำารັກสอน TOEFL ชุดมาตรฐานของ ALT โดยเฉพาะ

(โปรดติดต่อ เวลา ๑๖-๑๙ น. ในวันธรรมดा และ เวลา ๙-๑๖ น. ในวันเสาร์-อาทิตย์ เท่านั้น)

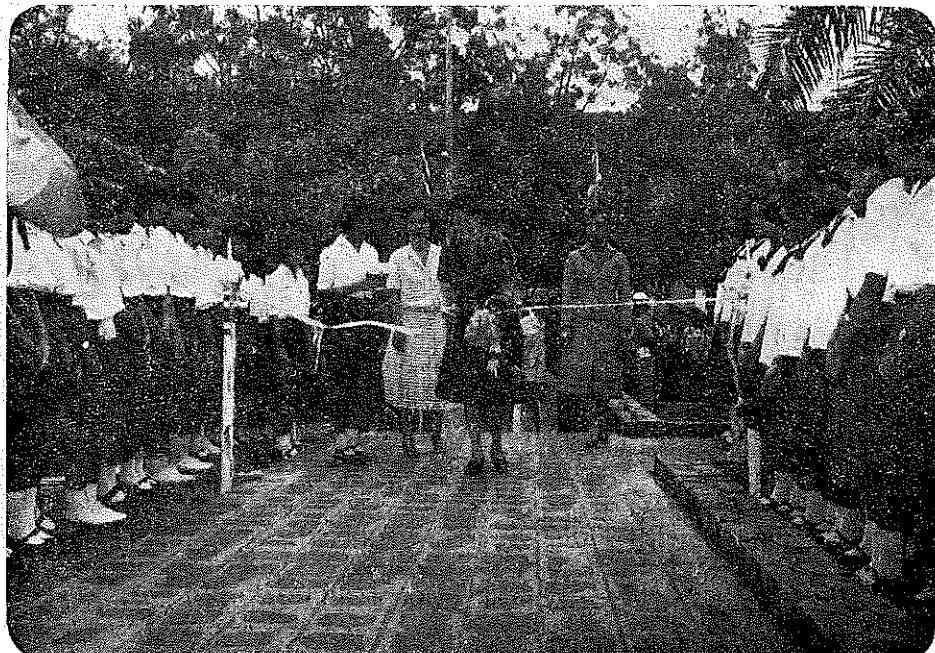
ข่าวจากสมาคม สดฟท. ภาคใต้

ศ.น. ภูชร

วันที่ 14 กรกฎาคม 2522 ที่ห้องอาหารวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขต
เทคนิคภาคใต้ จ. สงขลา สมาคมครุภัณฑ์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ร่วมกับครุสอนภาษาฝรั่งเศส
และนักเรียนในเขตการศึกษา 2 และ 3 ได้จัดกิจกรรมเพื่อสมาคม สดฟท. ภาคใต้ มีการแสดง
ของนักเรียนและการจัดนิทรรศการในหัวข้อ Une Journée à Paris

ในช่วงเวลาระหว่างคันเดือนกรกฎาคมนี้ องค์นายกสมาคมฯ ได้เสด็จมาประทับอยู่ใน
ภาคใต้ ทรงสนพระทัยและทรงตอบรับเสต์เจ้าร่วมในงานนี้ด้วย ในระหว่างเตรียมงานก็ได้โปรด
ให้คณะกรรมการซึ่งเป็นกรรมการจัดงานเข้าเฝ้าเพื่อทรงได้ถามการดำเนินงาน พร้อมทั้งทรงพระกรุณา
ประทานเงินส่วนพระองค์ให้จำนวนหนึ่ง สมาคมครุภัณฑ์ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยได้ให้ความ
ร่วมมือในการจัดนิทรรศการรวมทั้งช่วยเงินอีกจำนวนหนึ่งเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมและนิทรรศการในครั้งนี้ นอกจากการพบปะ
ระหว่างเพื่อนสมาชิกแล้วยังเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสได้ประสบการณ์เพิ่มเติมจาก
กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบีบีเป็นบี๊เด็กสากล จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะให้การ
สนับสนุนนักเรียน เพื่อได้แสดงออกในการจัดกิจกรรมหรือนิทรรศการ

การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถึงแม้งานจะเลิกเร็วกว่าที่กำหนดไว้ 1 ชั่วโมง เนื่องจากอุปสรรคในการคมนาคม และปัญหาน้ำมันขาดแคลน ผู้มาร่วมงานได้ก็ให้ความสนใจต่อ ความรู้เกี่ยวกับการแนะนำประวัติอย่างดี ทั้ง ๆ ที่คงจะเนื้อหาเด่นกับการแสดงบนเวทีซึ่งมีรายการ ยาวเหยียด

รายการสำหรับ Une Journée à Paris เริ่มงานตั้งแต่เวลา 9.30—15.00 น. องค์นายก สมาคมฯ ทรงตัดริบบิ้นเปิดงาน

— การแสดงบนเวทีเป็น การแสดง ระบำ พื้นเมือง และละครบลับ กับเพลง ของโรงเรียน ต่าง ๆ และมหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์ วิทยาเขตปีตบานี

— สไลด์ประกอบคำบรรยาย และภาพยนตร์เกี่ยวกับปารีส

— นิทรรศการประกอบด้วย

1. รถไฟใต้ดิน (ร.ร. หาดใหญ่วิทยาลัย)
2. สถานที่สำคัญบางแห่งของปารีส (สุราษฎร์พิทยา)
3. ร้านกาแฟและการจัดโต๊ะอาหารแบบฝรั่งเศส (วรรณรีแลลิม)
4. แนะนำสถานที่ ของปารีส (คณะรายวิชร์บารุง ยะลา)
5. สไลด์และภาพยนตร์เกี่ยวกับปารีส (สมาคมครุภัณฑ์ฝรั่งเศส)
6. ตลาดค้าของเก่าปารีส (มหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์)
7. หมู่บ้านของพิพิธภัณฑ์ลูฟวร์ (หน่วยศึกษาในเทศก์ กรมสามัญศึกษา)
8. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมฯ ป้อมบีกุ (หน่วยศึกษาในเทศก์ เอกการศึกษา 3)
9. หุ่นจำลองประทุมชัย Etoile (มหาวิหารวุช)
10. หุ่นจำลองหอไอเฟล (กลุ่มศิรีธรรมราช) (นกรศิรีธรรมราช)

— ร้านจำหน่ายของที่ระลึกของ ศกพ. ขายอย่างต่อ 5,000 บาท

— ครู นักศึกษา นักเรียน มาร่วมงานจาก 24 สถาบัน รวมจำนวนประมาณกว่า 1000 คน มาจากจังหวัดต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 2 และ 3 จากจังหวัดชุมพร ถึง จังหวัดปัตตานี (ทำให้ที่พักเขตไม่พอ ต้องนำไปฝ่ากหหลวงท้าวบั้ง) ในจำนวนนี้ได้ร่วมจัดการแสดงและนิทรรศการ 14 สถาบัน

— โรงเรียนเข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาภาษาฝรั่งเศส 12 โรง ทุกโรงได้รับรางวัลที่ระลึก สำหรับผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศอีก 2 โรง ได้รับพระราชทานรางวัลจากองค์นายกสมาคมฯ

รางวัลที่ 1 ได้แก่โรงเรียนคณะราษฎร์บัรุง ยะลา

รางวัลที่ 2 ได้แก่โรงเรียนสตรีบีทกานี "เดชะบีทกานยานุกูล" บีทกานี

รางวัลที่ 3 ได้แก่โรงเรียนนารีเฉลิม สงขลา

— งบประมาณที่ใช้ ฝ่ายดำเนินงานใช้งบที่ได้จากสมาคมฯ และท่องเท้นนายกฯ ประมาณทั้งสิ้น 1,192 บาท และการซ่อมงานทั่วไปจาก อ.อุษา และ อ.จินดา สำหรับโรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมใช้เงินจากชุมชนฟรั่งเศสของโรงเรียนหรือเงินอุดหนุนจากโรงเรียนสำหรับการจัดกิจกรรม

— หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และเขตการศึกษา 8 ได้จัดทำจุลสารแนะนำปริญญาศึกษาและนักเรียนที่เข้าชมนิทรรศการทุกคน

คณะกรรมการดำเนินงานขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนให้ความร่วมมือในการจัดงานครั้งนี้ คือ

1. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ให้ความอนุเคราะห์ ให้ยืมห้องอาหารของวิทยาลัยเป็นสถานที่จัดกิจกรรมและนิทรรศการ พร้อมทั้งฝ่ายกหกรรมฯ ได้จัดนำข้าวของกินยาฯ และเลียงแขกที่มาในงานไทยไม่คิดมูลค่า
2. คณะกรรมการนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีฯ ช่วยตอบแทนเวทีและสถานที่
3. ผู้จัดการโรงแรมสมิหลา ให้ยืมเครื่องใช้เพื่อจัดโต๊ะอาหารแบบฟรังเศส 2 ชุด

สถานันที่ร่วมกิจกรรมสมาคม ศคฝ. และนักเรียน กากไช

14 กรกฎาคม 2522

1. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตบ่อตานี
2. ร.ร. มหาวิหาราช สงขลา
3. ร.ร. วนารีเฉลิม " (สมาชิกสถาบัน)
4. ร.ร. หาดใหญ่วิทยาลัย "
5. ร.ร. สะเดา “ขอรักซั้ยกัมพลาณนท์อนุสรณ์” สงขลา
6. ร.ร. สงเคราะห์ประชา สงขลา (ร.ร. ราชภาร)
7. ร.ร. ศศรีพัทลุง พัทลุง
8. ร.ร. พัทลุง พัทลุง
9. ร.ร. หารเทา " (มาร่วมงานเฉพาะครู)
10. ร.ร. กัลยาณีศรีธรรมราษ นครศรีธรรมราษ
11. ร.ร. เบญจมราชนิค "
12. ร.ร. ปากพัง "
13. ร.ร. ศรีธรรมราษศึกษา (ร.ร. ราชภาร)
14. ร.ร. สุราษฎร์พิทยา สุราษฎร์ธานี
15. ร.ร. เกาะสมุย " (มาร่วมงานเฉพาะครู)
16. ร.ร. กาญจนกิษรวิทยาคม "
17. ร.ร. สวีวิทยา ชุมพร "
18. ร.ร. สอادเดกมวิทยา "
19. ร.ร. คณะราษฎร์บำรุง ยะลา (สมาชิกสถาบัน)
20. ร.ร. ศศรียะดา "
21. ร.ร. เปียง “วีระราษฎร์ประสาน” ยะลา
22. ร.ร. บ่อตานี “เตชะบ่อตานยานกุล” บ่อตานี (สมาชิกสถาบัน)
23. ร.ร. เบญจมราชนิค " (สมาชิกสถาบัน)
24. ร.ร. พธศ์ศรีราษศึกษา "

สังสรรค์ หรือ สังสันท์

สมาคมครุภำยการรั่งเตส ได้จัดงานและจัดกิจกรรมเพื่อสมาชิกไปกีฬาครั้งใหญ่นั้น แล้ว อาทิเช่น สัมนาทางวิชาการการประชุม และประชุมมังบปีกทำรายการด้วยการ สังสรรค์ หรือ สังสันท์ กันอย่างรื่นเริงสนุกสนาน ตู่ ๆ แล้วก็ไม่น่าจะมีบัญหาอะไร แต่ในฐานะที่พากเพียร กลุกกลือยุ่งกับเรื่องของภาษา เมื่อได้เห็นในรายงานการร่วมประชุมก็คือ สูจิบัตรก็ตี และในกำหนดการต่อ ๆ เราใช้คำ สังสรรค์ หรือ สังสันท์ กันอย่างสนุกสนาน บัญหาอยู่ตรงจุดนี้ ใช้คำไหนเจ็บ จะถูกที่สุด สมาชิกต่างก็ประชุมกันอย่างเคร่งเครียด และได้รับมอบหมายให้ไปสืบสวน สอบถาม การใช้คำนี้จากสำนักประชาธิรักษ์บันทึกสำนักต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเจ้าสองคำนี้เป็นคำที่มากจาก ชนภาษาปีปัน ฯ เมื่อได้ทอกลงกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต่างก็แยกย้ายเดินทางไปเสาะแสวงหาที่มา และความหมายของคำ 2 คำนี้ตามสำนักต่าง ๆ เมื่อได้ข้อมูลจนเป็นที่พอใจ ก็ได้ประชุมลงมติ เห็นควรที่จะใช้ทั้งสองคำ เพื่อความมองงามแห่งภาษาและบัญญา ประชญ์แห่งกรีนกรีนกรีโนะ ให้อาราธิบาย ไว้อย่างละเอียดละเอียด ได้นำมาแสดงไว้ในที่นี้แล้ว หากท่านสมาชิกท่านใดได้ทำการค้นคว้าพบรายละเอียดอะไรมากมายกว่านี้ใช้ร. ก็ขออย่าให้รือหือรือรือ โปรดชี้มีมันเขียน มาเล่าให้เราฟังเพื่อการสังสรรค์ (สังสันท์) ในเรื่องนี้ จะได้มีรัศยาดึงขึ้น.

เอว ก็มีด้วยประการนั้น

บ.ก.

สังสรรค์ พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้นิยามดังนี้ สังสรรค์. น. การรวมกัน, บุน กัน, การควบค้ำวิสาสห (ส) ปaganugramnali ไทย อังกฤษ สันสกฤต ฉบับพระเจ้า บรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ ให้ความหมายดังนี้

ส์สกโโค ความข้องด้วย; ความคุกคาม, ความระคน, ความระคนพร้อม, ข้องพร้อม, กิเลส เป็นเครื่องข้อง:

ส. ส์สุรา

Samsaggo connection, conjunction, association

สัมสกฤต ไทย อังกฤษ อภิธาน ของ หลวงบวรบรรณรักษ์อธิบายไว้ดังนี้

สัมสรุค น. ‘สั้งสรรค์’ สมความ, การรวม, ความใกล้ชิด ความเคยชิน; union, uniting, proximity; acquaintance or familiarity.

พจนานุกรม บาลี-ไทยฉบับนักศึกษา ระบุรวมโดยพระอุตราคณาธิการ พระมหาเจลลงกุริปัญญา ให้ความหมายดังนี้

สัมสกุค เกี่ยวข้องแล้ว กลุกกลีเหล้าในบาลีที่ใช้ว่า กิหิสัมสกุค แปลว่า การกลุกกลีกับชาวบ้าน ซึ่งเป็นข้อห้ามของสงฆ์ สรุปได้ว่า สั้งสรรค์มาจากภาษาสันสกฤต สัมสรุค ตรงกับบาลีว่า สัมสกุค ในพนาณสุกรรมไทย จะบราขบัณฑิตยสถาน แปลว่า การควบค่าวิสาสะ ซึ่งเข้ากันได้กับที่ใช้มาพบปะสั้งสรรค์

ส่วนคำ สั้งสันหนา ไม่มีในพจนานุกรมไทย มีแต่คำ สั้งสนหนา หรือสั้งสนหนา ซึ่งปรากฏใช้ในวรรณคดี เช่น มหาเวสสันดรชาดก

พจนานุกรมไทย อธิบายคำ สั้งสันหนาไว้ว่า สั้งสันหนา สั่งสันหนา ก. พุดกัน ฐานกันเอง, พูดหารือกัน มากใช้สั้งสันหนา (ป. สั่งสันหนา : การเทียบเคียงกัน)

จะเห็นได้ว่าคำสั้งสันหนาในภาษาเดิม คือ ภาษาบาลี สั่นหนา ก็มิได้แปลว่า พุดจากัน แต่แปลว่า การเทียบเคียงกัน มีคำที่เสียงใกล้เคียงกับคำ สนหนา อีกคำหนึ่ง คือ สนุก หรือในปทานุกรม บาลี-ไทย อังกฤษ สั้นสกฤต อธิบายว่า สนุกโน แปลว่า รถ a car, a war chariot

สั้งสันหนาเป็นศัพท์เก่าใหม่ อาจจะแผลงมาจากสั้งสันหนา ยังไงได้ใช้ parellelaly เท่าคำสั้งสรรค์

จดหมาย อารต

การดีเพื่อนรัก

ฉันได้อ่านบัญชนาที่เธอเขียนเป็นภาษาฝรั่งเศสที่พิมพ์ลงในวารสารของสมาคมภาษาฝรั่งเศสแล้ว เมื่ออ่านแล้วก็เกิดแรงบันดาลใจอย่างเขินจากหมายมายกับเราอนีเหตุผล ฉันก็ต้องถ่ายหน้าภาษาของวารสารสมาคมฯ ลงจากหมายของฉันเหมือนองค์นายกสมาคมฯ เหมือนกัน เธอก็ไม่ค่อนขันว่าฉันผิดปกติบุนุษย์ที่ไม่ยอมส่งจดหมายไปทางไปรษณีย์ ฉันเป็นคนขี้ลืมเรื่องรู้อยู่แล้ว นี่เลยไม่รู้ว่าเอาบ้านเลขที่ของเธอไปหาไว้ในเทศะภาษาแฝดให้ใน

ก่อนจะคุยกันเรื่องอื่น ก็ต้องชื่นชมภาษาฝรั่งเศสองเธอเสียก่อนว่า ยอดเยี่ยมมากเที่ยมคงเหลือ นี่ถัดฉันไม่วรู้จักเธอนะ ฉันต้องคิดว่าถ้าไม่ใช่ฝรั่งเศสที่เรียนหนังสือมาก ๆ เขียนก็ต้องเป็นคนไทยที่อยู่เมืองนอกมากกว่าที่สินบีเขียนเข้าไปนั้นแน่ แล้ววาระนั้นขันตอนแบบสันท์ของเธออีกเล่า มันทำให้ชนิด “ดุดร่องไฟ” เชี่ยวเหตุผล

เธอจำได้ไหม เราเคยคุยกันให้ร่วมมະขามสานมหตวิถีอุดมคติในการเป็นครูของเราว่า ถึงแม้ว่าเราจะไม่เก่งภาษาเท่าฝรั่งเศส เรายังพยายามเต็มความสามารถในการที่จะสั่งสอนศิษย์ของเราให้เข้าใจเนื้อหาของวิชาที่เรารสอน เราจะสอนผิดให้ห้อยที่สุด และเราจะทำให้ศิษย์ของเราเป็น “คน” มากที่สุด ฉันคิดว่าครูส่วนใหญ่ก็คิดกันอย่างนั้น ไม่งั้นคงไม่มีใครเป็นครูสอนภาษาต่างประเทศ บางทีนาภาษาไทยที่เราเขียนยังมีครูสอนภาษาไทยว่าเราเขียนภาษาไทยไม่เป็นก็ยังมี

ที่พูดมานี้ไม่ได้หมายความว่า ไม่เห็นด้วยกับเธอในข้อที่ว่าครูไทยควรต้องเขียนภาษาฝรั่งเศสกันบ้าง แต่ถ้าจะเอาวารสารของสมาคมฯ เป็นสنانมีก็หักละก้อนนั้นไม่เห็นด้วย วารสารเป็นสือถ่องระห่วงคนเขียนกับคนอื่น ถ้าคนเขียนไม่เกิดถึงว่าจะต้องใช้สิ่งที่ถูกต้องกับคนอ่าน กองบรรณาธิการคงต้องรับภาระช่วยตรวจสอบภาษาให้ก่อนลงพิมพ์ มีจะนั่นบทความก็จะกล้ายเป็นทัวอย่างที่จะต้องทำหมายเหตุกันไว้ว่าห้ามเลียนแบบ แต่เดล ถ้าเป็นบทความที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสถูกต้องก็ไป แต่เธอคงรู้แล้วว่าแม้แต่ฝรั่งเศสเองยังแก้ภาษาของกันและกันให้วุ่นวาย เธอดูลงมาข้อความที่ฝรั่งเศสหนึ่งเขียนไปให้ฝรั่งเศสคนอื่นซึ นันต้องมีที่จะต้องแก้ไขตี

ฉันก็เลยคิดว่า การที่ครูส่งบทความมาให้ลงในวรรณสารเป็นภาษาไทยนั้ง ไทยปั่นฟรังบังก็คืออยู่เหมือนกัน สมาชิกส่วนใหญ่ชื่นชมครูไทยก็จะได้อ่านกันได้สะดวกและอ่านทุกบทความ เป็นการสื่อสารเนื้อหาที่ได้ผลรวดเร็ว ที่นักกล้าไม่ใช่สมาชิกฟรังจะไม่มีอะไรอ่านหรอก ฉันกลัวว่าสมาชิกไทยจะไม่อ่านบทความทุกบทก่างหาก เราควรมาส่งเสริมให้ครูไทยชอบอ่านหนังสือกันมากขึ้น ถ้าเราเริ่มต้นให้เข้าอ่านบทความภาษาฟรังเศสกันที่ละหลายบท เดียวเขาเกล้าทัพกันหมดหรอก เท่าที่เป็นอยู่ วรรณารของสมาคมฯ ก็พิมพ์บทความภาษาฟรังเศสไว้บ้างแล้ว พอดีเพียงกับการให้สมาชิกครูไทยอ่านทดสอบการฝึกเปิดพจนานุกรม ข่าวเขาว่าที่เมืองญี่ปุ่นนะ พี่ยุนแปลหนังสือฟรังซ์ออกเป็นภาษาของตัวหมดเลย ทั้งครูทั้งนักเรียนอ่านหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยให้มากนายนะ เรียนรู้ได้รวดเร็วกว่าการอ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศมาก เรามาช่วยกันให้ครูไทยแปลหนังสือฟรังซ์ออกเป็นภาษาไทยกันดีไหมเหรอ

คุยกันเรื่องมากันนานแล้ว ขอจบลงนะ ฉันก็ยังสอนภาษาฟรังเศสอยู่ที่เดิมตัวอยุคการเดิม ค้างใจว่าจะเขียนเรื่องอะไรต่อ毗อะไรของฝรั่งเศสเป็นภาษาไทยให้คนไทยอ่านอึกมาก many แต่ก็ยังไม่ได้ทำสักที คนเราแก่ตัวลงก็ยังงี้แหละ มีทั้งภาระการงานครอบครัวเศรษฐกิจให้ทำไม่ว่างแล้ว เชืออย่าลืมส่งกำลังใจมาให้ฉันบ้างก็แล้วกัน

รักและคิดถึงเสมอ

อาจารย์

บริษัท จันทนิมิตก่อสร้าง จำกัด

155 ถนนประดิพัทธ์ โทร. 2790482

รับเหมาก่อสร้างด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ท่านตาม - สมาคมตอบ

ท่านตาม : ผู้เป็นครูโรงเรียนพนิชยการพงโคน จ. ศกลนคร... บุนนังการียนใหม่ที่ยังไม่เคย
เรียนฝรั่งเศสเลย 100 คน ปัญหามีดังนี้ คือ โรงเรียนรับนักเรียน ม.ศ. 5 มาเรียน
ม.ศ. 6 (หลักสูตร ปวช) ทันจะให้ผู้สอนภาษาหลักสูตรอะไรมาสอน เนื่องจากหลักสูตร
1 ปี นักเรียนจะเรียนอย่างไรดี และนักเรียนอย่างได้ความรู้ภาษาฝรั่งเศส เพื่อให้มี
โอกาสเข้าสถาบันชั้นสูงต่อไปอีกด้วย

สำหรับนักเรียนใหม่เหล่านี้มีหลักปรัชญา ก็อ ม.ศ. 5 ที่เรียน Mauger
ม.ศ. 5 ที่เรียน la France en Direct และ ม.ศ. ที่ไม่เคยเรียนมาเลย
จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

สมาคมตอบ : คิดันได้รับมอบหมาย*จากสมาคมให้เป็นผู้ตอบจดหมายที่อาจารย์ส่งไปเกี่ยวกับ
เรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศสที่มาเรียนต่อที่โรงเรียนพงโคนพนิชยการนั้น ขอเรียนชี้แจงดังนี้

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ มีคำริเริ่มกับกรมอาชีวศึกษาให้รับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้น
ม.ศ. 5 เข้าเรียนต่อในโรงเรียนประเพณิชยการ เป็นระยะเวลา 1 ปีการศึกษา เมื่อจบหลักสูตร
ผู้เรียนจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ ทันทีท่องเทนท์ไว้ว่า
ผู้ที่จะเข้าเรียนต่อในชั้น ปวช. 3 แผนพนิชยการนั้น จะต้องมีพื้นความรู้ในชั้น ม.ศ. 4-5 แผน
ธุรกิจศึกษา กล่าวคือจะต้องเรียนวิชาบัญชี พิมพ์คิดมาแล้ว 2 ปี จึงจะสามารถเรียนต่อในชั้น
ปีที่ 3 สายพนิชยการได้ โดยเลือกเรียนต่อไป แผนการเรียนนุกราย หรือแผนกบัญชี

ตามที่อาจารย์แจ้งมานั้นไม่ฉัดเจน ว่าจะเรียนที่อาจารย์รับไว้ต่อชั้น ปวช. 3 นั้นมีพื้น
ความรู้อะไรก่อน ถ้าเป็นนักเรียนที่จบชั้น ม.ศ. 5 แผนกวิทย์ หรือ ศิลปะ ก็คงจะต้องมีบัญชา
ทางด้านวิชาชีพอื่นๆ ด้วย เช่นการบัญชี พิมพ์คิด

อย่างไรก็ตาม ก็พожะหาทางแก้บัญชาเฉพาะภาษาฝรั่งเศส ดังนี้

* สมาคมได้นำบัญหาที่ได้รับข้าพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการของสมาคมฯ และได้มอบหมายให้ อ. พรรภ.
ธนิตสขการ แห่งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตบพิตรพิมุข ซึ่งคุ้นเคยกับหลักสูตรทางพนิชยการ
ดีเป็นผู้ตอบ

1. สำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นความรู้เดย ทางโรงเรียนจะต้องจัดชั้นเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่ม ดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษ เนพะวิชาภาษาฝรั่งเศส และให้มีเวลาเรียนเพิ่มเป็น 2 เท่าของหลักสูตร บีที่ 3 แล้วเริ่มเรียนใหม่ จะใช้หนังสือเดิม ได้ก็แล้วแต่ทางผู้สอนจะเห็นสมควร

2. แบบที่ 2 จัดกลุ่มเฉพาะวิชาภาษาฝรั่งเศสโดยใช้เวลาเรียนเท่าจำนวนที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร (ประมาณ 4 ชม.) เริ่มเรียนภาษาฝรั่งเศสฝึกทักษะเน้นเฉพาะในด้านการสนทนา เพราะวิชาภาษาฝรั่งเศสที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแผนพัฒนาระบบนี้ เป็นเพียงวิชาเลือก เมื่อทาง โรงเรียนเป็นผู้จัดผล ก็อาจกำหนดเกณฑ์การวัดผลให้นักเรียนมีความรู้ได้ตามหลักสูตรที่จัดเฉพาะ นักเรียนกลุ่มนี้ได้

8. ส่วนผู้ที่มีพื้นความรู้ภาษาฝรั่งเศสมาก่อนแล้ว เมื่อเรียนต่อในบีที่ 3 จะใช้หนังสือ เดิม ได้ก็ไม่น่าจะมีปัญหา เพราะเป็นการเรียนต่อจากพื้นความรู้เดิม

อย่างไรก็ตาม ทางโรงเรียนพังโคนวิทยาการควรจะต้องมีมาตรการในการรับนักเรียนที่จบ ชั้น ม.ค. 5 เป็นอย่างดี เพราะตามลักษณะของนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้นจะไม่ใช่ผู้ที่มี ความสนใจ และมีทักษะในด้านภาษาต่างประเทศเท่าที่ควร จึงสมควรตัดแปลงการสอนภาษา ฝรั่งเศส ให้เป็นภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านอาชีพ ที่ผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ภาษาฝรั่งเศสไป ประกอบกับวิชาอื่น ๆ ในการทำงาน ก็อาจจะดึงความสนใจผู้เรียนได้ค่อนข้าง

พระราชบัญญัติสุขการ

(วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตบพิตรพิมุข)

๙ ก.ค. 2522

เดลต้า

ยวดสีที่นียนมไข้ทั่วโลก

สีเดลต้า พานาการทดสอบนาอย่างทรหด จนพิสูจน์ได้ว่าไม่เปลี่ยน
แนวเส้นแทตโนะแพดเพา ฟันฟ้าง: กะกันข้าราชการ สีเดลต้าก็ไม่เปลี่ยน
สีเดลต้า ทางน้ำ ไม่หลอกไม่ล่อนให้สีที่สวยงามกว่า ทนทานนานกว่า จึงประทับใจตั้งมากกว่า
เป็นที่ถูกใจ ทั้งสถาปัตย์ ผู้รับเหมา และเจ้าของอาคาร

สีเดลต้า สูญญากาศ สูญฟัน ทนทานลึก

เมืองไทยทั่วสารทุกภูมิภาค

บริษัทเดลต้าเคมีคอลล์

STRUCTURE SOCIALE DES VILLAGEOIS THAIS

R. NIMNUAL

Monique, une de mes amies françaises a passé quelques semaines en Thaïlande. Elle a séjourné chez moi. Elle s'intéresse beaucoup à la vie villageoise du Nord et du Sud. Est qu'elle a visitée pendant quelques jours. Durant son séjour, j'ai dû répondre aux nombreuses questions intéressantes qu'elle m'a posées :

- Quelle est la structure sociale des villages thaïs?
- La société villageoise est-elle une société hiérarchique et fermée?
- Le fait que plusieurs personnes habitent ensemble pose-t-il des problèmes?
- Est-ce que le père a comme en France le pouvoir de diriger toutes les activités de la famille?
- Comment les membres de la famille se comportent-ils les uns envers les autres?
- J'ai parfois vu des enfants garder des buffles dans des rizières ne vont-ils pas à l'école?
- etc.

Voilà mes explications :

La société thai est essentiellement rurale, les couches sociales y sont par conséquent peu différenciées. La famille est l'unité socio-économique fondamentale. Elle est toujours limitée aux parents et aux enfants et comprend parfois les grands-parents. Les enfants mariés quittent généralement la maison, ou tout au moins vivent-ils sous un toit séparé dans une unité d'habitation commune. La famille moyenne comprend de cinq à six personnes.

La société villageoise est une société hiérarchique et fermée; la famille joue un rôle très important dans le comportement et la conception de l'individu : les jeunes respectent les parents. Le chef de famille, le père, a le pouvoir de diriger toutes les activités de la famille. Ainsi les changements, notamment la modernisation des techniques agricoles rencontrent-ils toujours des obstacles.

En ce qui concerne l'organisation familiale, chaque membre est responsable et loyal envers sa famille. On organise un système dans lequel chacun a son statut et son rôle.

En général, les parents font un effort pour instruire convenablement leurs enfants. Ils ont principalement cinq devoirs envers leurs enfants :

1. donner une éducation aux enfants pour qu'ils aient les moyens de gagner leur vie;
2. apprendre aux enfants à ne pas faire le mal;
3. instruire les enfants pour qu'ils se conduisent bien;
4. chercher un conjoint pour eux;
5. transmettre leurs biens aux enfants.

En ce qui concerne à l'éducation, qui est, bien entendu, un moyen important de développement, certains paysans pensent qu'elle est inutile et refusent d'envoyer leur enfants à l'école parce qu'ils manquent de main d'œuvre pour certains travaux nécessaires, la surveillance du bétail par exemple.

Les enfants, eux-mêmes, ont également cinq devoirs :

1. aider leur parents le plus possible;
2. ne pas déshonorer leur famille;
3. devenir des adultes auxquels les parents peuvent transmettre leurs biens sans crainte;
4. s'occuper plus tard de leurs parents vieillissants;
5. accomplir des services religieux après leur mort.

Le statut et le rôle du mari et de la femme sont soumis à cinq devoirs : la femme doit :

1. bien servir son mari, éviter d'employer de gros mots et de dire du mal de son mari et de ses parents;
2. être fidèle à son mari;
3. gérer la propriété que son mari possède et prendre soin des objets précieux;
4. bien faire le ménage et bien préparer les repas;
5. respecter son mari et ses parents.

On espère que le mari, lui-même :

1. ne dépréciera pas sa femme;
2. lui sera fidèle;
3. ne dira pas le mal d'elle;
4. lui confiera ses biens;
5. lui donnera des ornements personnels quand elle le voudra.

Quant au gendre, il a aussi certains devoirs envers ses beaux-parents, par exemple, il doit aimer ses beaux-parents, leur maison, leur bétail.

Ces devoirs viennent des principes bouddhistes et aussi de la nature de la famille dont l'existence est fondée sur la responsabilité et la loyauté.

นิรภารณาความครุภำพรั่งเศสแห่งประเทศไทย

๕. วันเปิดที่ทำการของสมาคมฯ

วันที่ 29 มิถุนายน 2522 ทรงกับวันเกิดของสมาคมฯ สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้า กัลยาณิวัฒนา องค์นายกสมาคมครุภำพรั่งเศสแห่งประเทศไทย ทรงทำพิธีเปิดบ้ายที่ทำการ สมาคมฯ และในโอกาสเดียวกันทางสมาคมฯ ได้แสดงความยินดีกับ ศ. คุณหญิง เกื้อกรุ เศรษฐรัตน์ ผู้ได้รับ PALMES ACADEMIQUES จากรัฐบาลฝรั่งเศส มีสมาชิกมาร่วมงาน 52 ท่าน มีการประชุมวิสามัญ และสมาชิกหั้งหมุดลงมติเป็นเอกฉันท์ในการรับรองข้อบังคับแก้ไข และมีคัดย้ายการงานขั้นตอนและน้ำชาร่วมกับสมาชิกสหพันธ์นักบินเพื่อบ้านของสมาคม

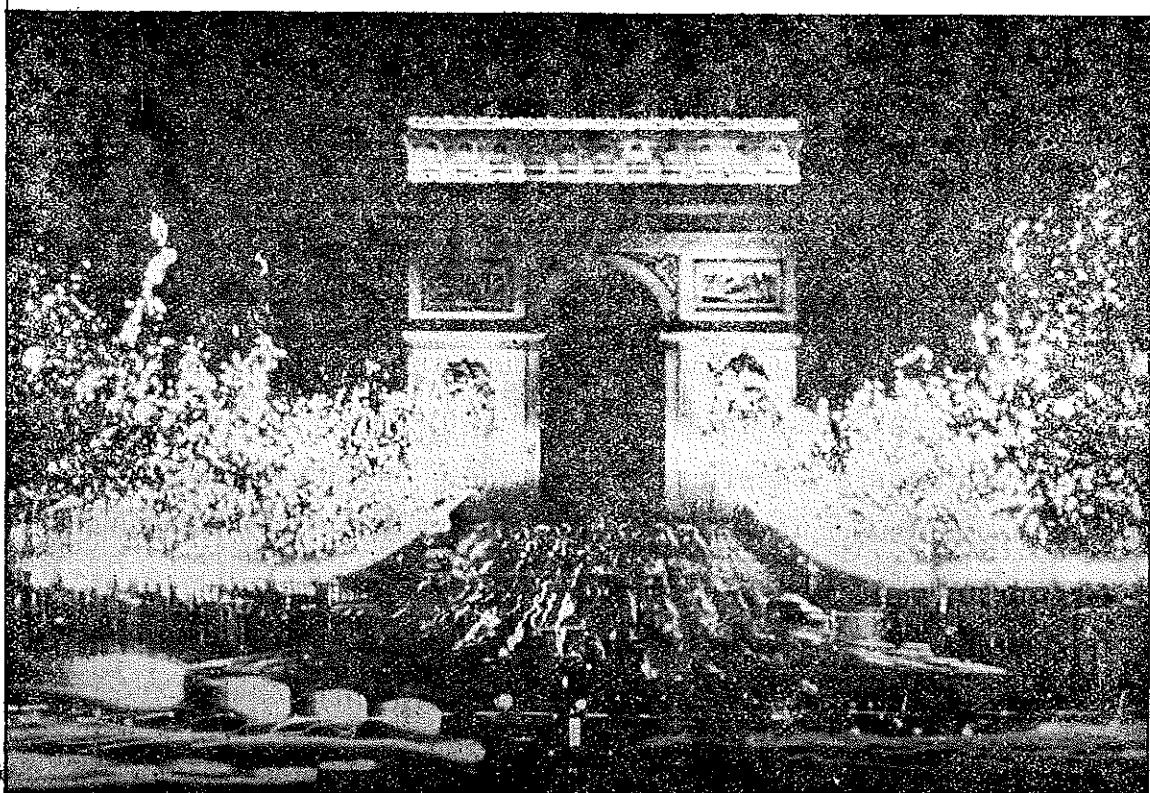
กิจกรรมเพื่อสมาชิกและนักเรียนภาคใต้

เขตการศึกษา ๓ ร่วมกับสมาคมครุภำพรั่งเศสแห่งประเทศไทยได้จัดกิจกรรมเพื่อสมาชิกสมาคมฯ และนักเรียนในภาคใต้ ในวันเสาร์ที่ 14 กรกฎาคม 2522 ณ อาคารห้องอาหาร วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคโนโลยีภาคใต้ โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างกว้าง ๆ คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ได้ประสบการณ์เพิ่มเติมจากการเรียนเสริมหลักสูตร และเพื่อให้สมาชิกพบปะสัมมาร์ต์ (สังสั�्च) กัน

ผู้จัดและผู้ดำเนินการคือครุผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและนักเรียน ศึกษานิเทศก์ภาควิชาภาษา ฝรั่งเศสเขตการศึกษา ๓ และสมาคมครุภำพรั่งเศสแห่งประเทศไทย

สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกสมาคมครุภำพรั่งเศสแห่งประเทศไทย เสด็จเบื้องงานและร่วมงาน งานนี้มีชื่อว่า “Une Journée à Paris” ซึ่งประกอบไปด้วย นิทรรศการมุมต่าง ๆ ของ Paris มีการแสดงบนเวที และจำหน่ายของที่ระลึก ●

Paris chaque jour.

Paris, tous les jours. Des départs, le soir, à une heure agréable, de nos merveilleux Boeing 747. L'arrivée, le matin, dans le plus bel aéroport d'Europe: Roissy-Charles de Gaulle. La traditionnelle cuisine française, ses vins, son service...

Et puis, si vous devez aller plus loin, en Europe ou aux Etats-Unis, des correspondances, presque immédiates, dès votre arrivée. Et pourquoi pas Concorde vers New York, Washington et depuis peu, Mexico. Alors.. venez nous voir!

AIR FRANCE // /
Le meilleur de la France vers le monde.

Pour informations complémentaires, contactez votre agent de voyage ou AIR FRANCE, 3 Patpong Road, tél. 233.7100-19. Réservations immédiates, tél. 234.7901-5. Agent Général: World Travel Service Ltd., tél. 231.4928-32.

พรั่งเตสชุบชิบ

รวมรายนามผู้ได้รับรางวัล “Fleur” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ของคุณภาพชั้นนำ ดังนี้

- สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา องค์นายกสมาคมครุภำพรั่งเศสแห่งประเทศไทย ทรงทำพิธีเปิดป้ายที่ทำการสมาคมฯ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน ๒๕๒๒ ซึ่งทรงกับวันเกิดสมาคม ● สมาชิกสมาคมฯ รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงพระกรุณาให้สมาคมได้มีที่ทำการเป็นส่วนตัว ● สมาชิกที่ยังไม่ได้มาเยี่ยมสมาคมฯ ขอเชิญมาได้ในระหว่างเวลา 9.00 น.-16.00 น. วันหยุดราชการ ● สมาชิกฯ ที่คงต้องเป็นลับพัน เห็นจะเป็น ศ. คุณหญิง ชื่อ ฤทธิ์ วงศ์ไกรษ� ผู้ได้รับ PALMES ACADEMIQUES จากรัฐบาลฝรั่งเศส และองค์นายกประธานซือโคไม้แสดงความยินดีในนามสมาคมฯ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน เช่นกัน ● ในปีนี้ มีสมาชิกมาร่วมงานวันเกิดสมาคมฯ ถึง 52 ท่าน ● การประชุมวิสามัญในวันเดียวกันนั้น ดำเนินไปอย่างราบรื่นและรวดเร็ว สมาชิกทั้งหมดลงตัวเบื้องต้นในการรับรองข้อบังคับฉบับแก้ไข ● งานเลี้ยงน้ำหวานและขนมเป็นไปในบรรยากาศที่เป็นกันเองอย่างยิ่ง สมาชิกทุกคนรู้สึกยินดีในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงพระท่านโอกาสให้ได้เฝ้าอย่างใกล้ชิดโดยทั่วถึง ● งานสนุกครึกครื้นขึ้น เมื่อเพื่อนบ้านของเรา คือสมาชิกสหพันธ์กับนิขัมเดนมาชิมพันธ์ร่วมกับหวานของสมาคมครุฯ และเมื่อพากุณเครื่องรั่งเศสทำใจล้าเดินไปชิมสะเตะที่แสนนุ่มนวลชั้นคุณๆ กปตันอุตสาหกรรมอาหารงาน ● อ. ทศนี นาครัชระ ไม่ได้พบน้องชายร่วมอุตรณ์ ซึ่งเป็นนักบินนานาประเทศได้มีโอกาสพบปะกับโดยบังเอิญในงานนี้เอง ● อ. ฤทธิศักดิ์ ชาญงาม เป็นโฆษณาของงานโดยไม่ต้องพึงพาไมโครโฟน ด้วยเสียงที่ไพเราะน่าฟัง ● ดร. อภิชัย จันทรเสน นายนะเบียนคนใหม่ของสมาคมฯ ยืนปฏิบัติงานที่โถ่องกระเบียงอย่าง Beaujolais ด้วยความประทับใจ ● อ. พรรภ. ชนิตสุขการ จัดลูกโป่งสำหรับพิธีเปิดป้ายสมาคมแบบใหม่แห่งหนึ่ง คือ ชนิดตัวริมบันได้ ยังหวงลูกโป่งห้ามลอยไป ● ถึงสมาคมจะย้ายไป “อยุ่สุดหล้าฟ้าดิน” อ. พิมพา ฐานิสสรณ์ ก็ยังมีใจรักที่จะมาร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ ได้ทราบว่า อ. พิมพา อยู่ในระหว่างไว้วุฒิกุณพ่อ สมาคมฯ ขอแสดงความเสียใจด้วยอย่างยิ่งค่ะ ● มีหลายคนบันกิดถึง ศ. คุณหญิง จันทนากานต์สุนทร ทราบว่าท่านได้มีโอกาสเดินทางไปเยือนประเทศไทยถึง 2 สัปดาห์ ก็จะมีเรื่องเล่าให้เพื่อนสมาชิกฟังบ้าง ● ศ. ดร. ลดดดา วงศ์สายพันธ์ และ อ. วงศ์จันทร์ พินัยนิติศาสตร์ เป็นกำลังสำคัญยิ่งในการดูงานวันเกิดสมาคมฯ ● ถ้ามีทำแน่นมิสต์ต์ไทยใน

การถังแก้วประจำงาน ก็จะลำบากใจที่จะเลือกรหัสว่าง ดาวลัพย์ ชัยเชียงเอม และ ประว่าดี นรินทร์ทรงกูร ณ อุบลฯ โดยให้ นันทา ไกรวิทย์ เป็นรองอันดับหนึ่ง ● สมาชิกครูมัธยม กลุ่มใหญ่ ช่วยกันยกขันมน้ำหวานมาในพับเพียบเรียบร้อยคุยกันภายในบ้านของเรือนถ่างตาม สถาบัน น่ารักจริง ๆ ค่ะ ● พน. แพรวาโพยม บุณยะพลกิจ กับทรงผมแบบอาฟร์ คุณเมื่อนอนว่า จะบินไปกิน Choux de Bruxelles ที่เบลเยียมเร็ว ๆ นี้ ● สาวรี ชิตานันท์ จาก มธ. สังเคราะห์ ศรีจันทร์พาณัฐ จาก มร. วีໄล ศิลปอาษา จากสังฆานุกิริย์ และ เสารานิติ วงศ์สิyananท์ จาก มศว. กีญ่อนคุยกันเรื่องเบลเยียมเช่นกัน ● ไดยันเสียง สิงหา พนิจกุวดล ชวนเชิญสมาชิก อุดหนุนแก้วน้ำมีตราสามคมราคำเยาอยู่เจ้ออยแจ้ว ● จอง ฟร่องชัว โภติเย่ อุ้มลูกสาวแสน น่าเอ็นดูทั้งน้อย ๆ มาร่วมงานในฐานะสมาชิกวิสาหกิจและผู้เชิญ ● ชาวหน้าอ่ายลืมทำเกรปมาให้ ชิมกันยังกะ ● งานสื้นสุดลงเมื่อเวลาประมาณ 18.30 น. สมาชิกที่มาในงานรู้สึกปลื้มปิ๊ด เป็นสันพัน เมื่อยคงนานยก ๆ ประทานซ่ากล่าวไม่แก่ทุกคนโดยทั่วถึง

กิจกรรม “Une journee à Paris” จะดำเนินต่อไป ทุกฝ่ายร่วมแรงร่วมใจกันอย่างเต็มที่ ของคณาจารย์ห้องเรียนและการจัดงาน พระราชทานอนุญาตให้คณะผู้จัดได้เฝ้าเตรียมงานถึง 3 ครั้ง ที่สองชาติ ● ศึกษานิเทศก์ส่วนกลางทุกคน ร่วมแรงร่วมใจจากพิพิธภัณฑ์ Louvre ไม่ไว้ที่ สองชาติให้ได้ อ. จงกล สุกవุชย์ หอบงานชนสำคัญ ๆ ไปสองชาติวันเที่ยวบินวันที่ 13 ก.ค. ● อ. พยอม ธรรมนูตร และ อ. ชิตา บุญธรรม งดไปพิพิธภัณฑ์วันอาทิตย์บุชชา รับไปเชียนกำ บรรยายสไลด์ให้ทันสมควรตั้งใจ ● อ. จันตนา นุทาทันนี อุดหนุนบริการโทรศัพท์ทาง ไกลมากเป็นพิเศษในการเตรียมงานครั้งนี้ ● อ. พิชิต บังกมคุณ นำกองทัพจากสุราษฎร์ ไปแนะนำบ้านเมืองใน Paris อย่างเด็กเกริก ● เชื่อแน่ว่า ราไฟใต้คันของหาดใหญ่ วิทยาลัย ก็จะทำให้ Métro Parisien ได้อาย ● Café de Paris ของ อ. อุษา รีรัวตันนี แม่งานใหญ่ แห่ง วรรณรีเจลิม สองชาติ ก็จะมีลูกค้าอุดหนุนอุ่นหนาฝาดังเป็นแน่ ● สมาคมชื่อ Bon Voyage ให้แก่ อ. สืบสาย สุขแก้ว ร.ร. เพพลิดา อ. จีรังลักษณ์ ศกุนตลาภรณ์ ร.ร. เทเวศร์วิทยาคณ อ. จงกลณี ปลื้มสำราญ ร.ร. สิงห์บุรี อ. วินลอรัตน์ อิสรารักษ์ ณ อุบลฯ ร.ร. อุยุธยาวิทยาลัย อ. อุไรวรรณ วิศวะกุล ร.ร. สตรีพทัลุง อ. สุนิดา ว่องวิทย์ ร.ร. โพธาราม วัฒนาเสนี ที่เดินทางไป ฝึกอบรม หน้าร้อน ที่ฝรั่งเศส 1 เดือน โดยทุนรัฐบาลฝรั่งเศสและทุน ค่าเดินทางของตนเอง ●

Avant de fermer ce bulletin... ***

(Courrier du lecteur)

Mes félicitations : le dernier numéro du Bulletin de l'ATPF (No 2, avril-juin 1979) était, à mon avis, très réussi, de la belle couverture argentée, enfin non découpée en petits morceaux, ce qui devenait un peu lassant à la longue, jusqu'au contenu se composant d'un certain nombre d'articles intéressants.

J'ai particulièrement aimé l' "Entretien avec Monsieur Greffet, Secrétaire général de l'Alliance Française de Paris" qui nous fait entrevoir des possibilités de collaboration et d'organisation de journées ou de stages pédagogiques entre l'Alliance Française et l'ATPF et "ແນະນຳທີ່ສູງ" par "ຖາວອນ ລາຍນານ" qui nous invite à lire "La Maison du Chat-qui pelote" de Balzac, dont nous ne connaissons en général que "Eugénie Grandet" ou "Le père Goriot", en nous présentant Augustine et Théodore d'une façon telle que nous avons envie de les connaître davantage. Le texte de la conférence de M. Rijmenan, premier secrétaire de l'Ambassade de Belgique à Bangkok, "Relations amicales" m'a également beaucoup intéressé, étant donné que je n'avais pas pu assister à la "Réunion pour les membres" consacrée à la Belgique et au congrès de la FIPF.

Un lecteur du Bulletin

Note de la rédaction

C'est avec grand plaisir que nous publions cette première lettre rédigée en français, non pas pour nous flatter nous-même mais pour encourager tous nos autres lecteurs à nous faire part de leurs réflexions, de leurs goûts comme de leurs critiques. Car on ne peut vous le cacher et vous le découvriez vous-même en lisant attentivement ce bulletin — les critiques pleuvent aussi sur le "corps éditorial" dont la vigilance semble se relâcher au point de confondre accents graves avec accents aigus... Ou bien est-ce l'âge, la vue qui baisse ? Ou bien encore manque-t-on de "Petit Robert" et "Bon usage" à l'imprimerie ?

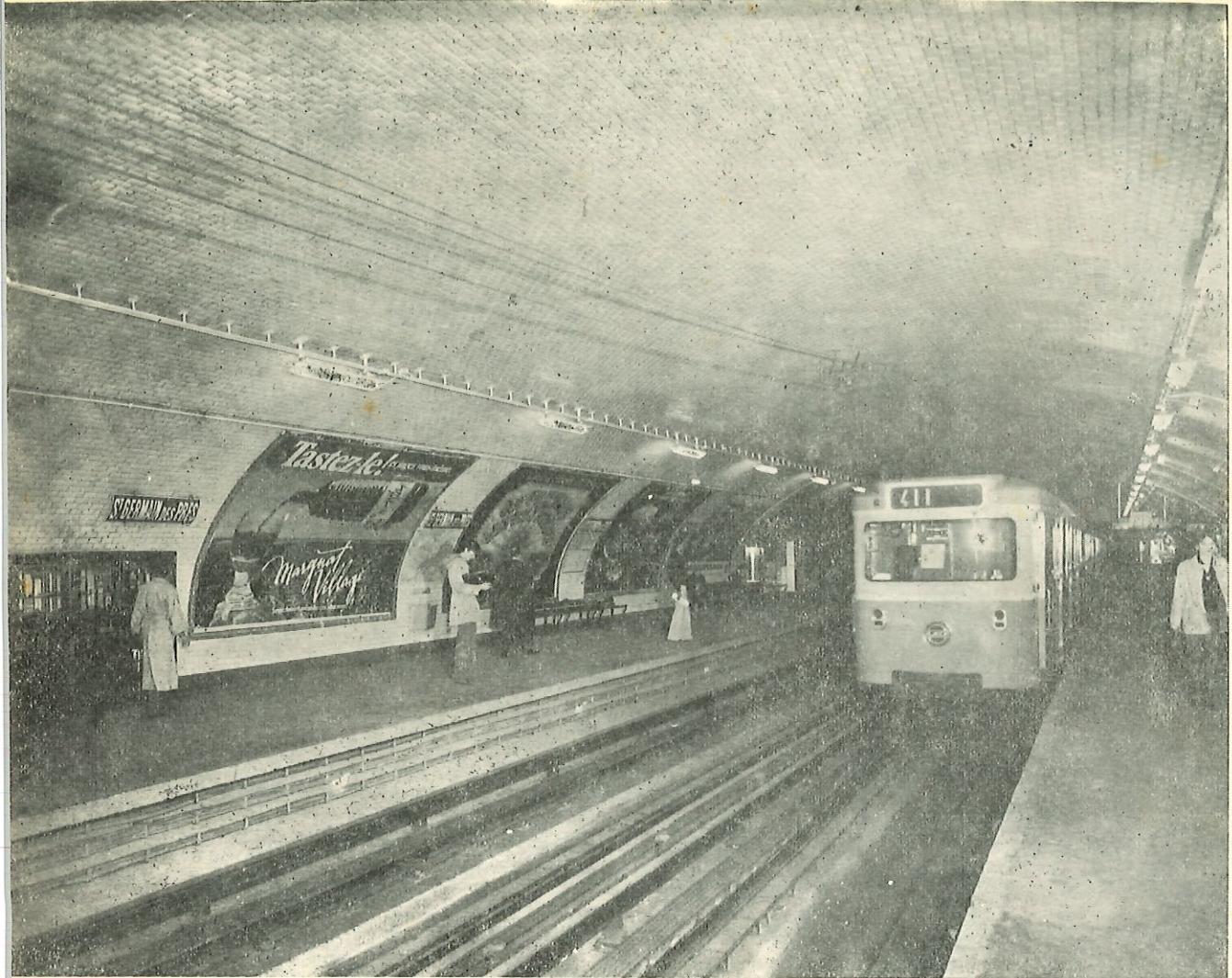
บรรณาธิการกลง

สาส์นจากองค์นายกในฉบับนี้ ก็จะทำให้เพื่อนสมาชิกทราบและทราบว่า
ภาระของสมาคมฯ ที่ได้ทำมาและจะทำต่อไป กิจกรรมคึกคักและหนาตาขึ้น และท่านก็จะทราบว่า
การทำงานหรือร่วมงานกับสมาคมนี้คืองานในลักษณะเช่นใด ความร่วมมือร่วมใจระหว่าง
สมาชิกในสมาคมฯ เมื่นสิ่งที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างลุล่วงไปคุ้ยดี

สมาชิกจากโรงเรียนมัธยม ๖ คน “เด็กนิทาง ป้อมรม” ฝรั่งเศสเรียบร้อยแล้ว เมื่อต้น
สิงหาคมนี้ ด้วยทุนในลักษณะ “ทุนสมทบ” กล่าวก็อ รู้สึกฝรั่งเศสวัสดิ์ขอบทางโน้น
แต่ท่านนี้ท่านสมทบค่าเดินทางไปกลับของท่านเอง ความจำเป็นของครุภำยนั้น การได้ไปสัมผัส
กับประเทศเจ้าของภาษา คือความมั่นใจและสร้างเสริมประสบการณ์ในงานในหน้าที่ให้ดีขึ้น แต่
ปัจจัยที่จะให้ทุกคนได้มีโอกาสสักนักวันหนึ่นก็จะต้องซื้อกับเวลา ครุผู้สอนขณะนี้อาจพอมี
ความรู้ มีความสามารถในการสอนแล้วยังจะต้องรู้จัก “อดออม” อีกด้วย เมื่อทำได้อย่างนี้แล้ว
เราขอปรบมือให้แก่ท่านอย่างจริงใจจริง ๆ

หนังสือพิมพ์ เกตินิวส์ กอลัมน์นั้นท่านนาพาทีได้ลงข่าวเรื่องสารไว้ว่า “สมเด็จพระ-
เจ้าพนangเชอเจ้าพิษัยกัลยาณิวัฒนาทรงประทานข้อเขียนลงในสารสารของสมาคมครุฝรั่งเศส.....”
“Quel français à enseigner en Thailande.....” คือบทความดังกล่าว นับเป็นเรื่องสำคัญ
และควรจะทำความรับสั่งรับสิ่งนี้มานานเต็มที่แล้วเข่นกัน เราอาจจะเคยกำหนดว่าจะสอนภาษา
นั้นภาษาไหน เพราะเหตุผลอันใดตามกาล ตามวาระ และความเหมาะสม แต่จะสอนอย่างไร
เพื่อคุณมุ่งหมายอันไหน ? อาจจะถึงเวลาที่จะลองหาคำตอบกันดูได้แล้ว

สารสารเริ่มมี “Communication” ขึ้นตามลำดับ ส่วนที่เป็นความคืบยกให้ท่านทุกคนที่
ร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน ข้อนพร่องนั้นจะ “แก้ไขในสิ่งผิด” เพราะทุกคนทราบดีว่า “chose
avouée est moins pardonnée”

มนูหนังของประเทศฝรั่งเศส

UN PETIT COIN DE FRANCE

ALLIANCE FRANÇAISE

29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE

สมาคมฝรั่งเศส

๒๙ ถนนสาธาราไท กรุงเทพฯ ๑๒

TEL 286.38.79 & 286.38.41 - TELEGR. ALFRANTHAI

VOUS Y TROUVEREZ

des cours de langue à tous les niveaux
des films, des concerts...
un bar-restaurant agréable
une grande bibliothèque
une ambiance

LISEZ AUSSI NOTRE

JOURNAL MENSUEL

VOUS Y ETES CHEZ VOUS

ท่านจะพบสิ่งที่น่าสนใจ

ชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสทุกระดับ

ห้องสมุดໂວ-ໂໄອ

ภาพยนตร์, คอนเสิร์ท

เครื่องดื่ม, อาหารเลิศรส

บรรยายกาศอันรื่นรมย์ สวายงาม

ขอเชิญอ่านหนังสือสารรายงานเดือนของเรา

เราเป็นธนาคารบ้องรัฐบาล
ดำเนินธุรกิจธนาคารพาณิชย์
ทักษะ: เทคโนโลยี:
ฝากประจำ: เศรษฐี;
ฝากประจำ: สถาบัน;
ฝากประจำ: สำนักงาน;
การให้สินเชื่อประจำต่างๆ;
การโอนเงินประจำต่างๆ;
บริการเบี้ยคบของบวญ;
บริการจ่ายเงินเพื่อการศึกษา

ธนาคารกรุงไทย จำกัด บ้องรัฐบาล

โปรดติดต่อ โทร: สอดคล้องรายละเอียดที่
ธนาคารกรุงไทยทุกแห่ง
เรามีสาขาพร้อมที่จะรับใช้ท่าน
ทุกภาคทั่วประเทศไทย